Neapolis University

HEPHAESTUS Repository **http://hephaestus.nup.ac.cy**

Archive Cypriot Newspaper Materials Kypriakos Fylax

1920-09-01

þÿ š Å À Á ¹ ± º Ì Â ¦ Í » ± ¾ - ± Á . 7 0 7

Library of Neapolis University Pafos

http://hdl.handle.net/11728/10003

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

ΕΝ ΤΩι ΕΣΩΤΕΡΙΚΩι		ΕΝ ΤΩι ΕΞΩΤΕΡΙΚΩι	
Ἐτησία	Σελ. 12	Ἐτησία	Σελ. 15
Ἑξάμηνος	» 6	Ἑξάμηνος	» 8

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρόσια 3.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΑΙ ΤΗι ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΟΔΟΣ.—Ἀγορὰ Κύκκου Ἀριθ. 26.

ΕΤΟΣ Β' (ΙΕ') ΑΡΙΘ. 72 (707).

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑι (Κύπρου), τῇ 1ῃ Σεπτεμβρίου 1920.

ΑΛΛΟΠΡΟΣΑΛΛΟΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ

Πᾶς Ἕλλην πολὺ δικαίως προσεδόκα ὅτι μετὰ τὴν αἰσίαν ἔκβασιν τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ὑποθέσεων ἡμῶν ἡ Κυβέρνησις ἐν Ἑλλάδι πᾶσαν θὰ κατέβαλλε προσπάθειαν καὶ εἰς πᾶσαν θὰ ὑπεβάλλετο θυσίαν ὅπως ἀποκαταστήσῃ πλήρη διαλλαγὴν καὶ γαλήνην ἐν τῷ ἔθνει ἀντὶ τῆς πολυχρονίου ἤδη τεταραγμένης καὶ κινδυνώδους καταστάσεως ἣν ἐδημιούργησαν ἐξαιρετικαὶ πολιτικαὶ καὶ ἐθνικαὶ περιπέτειαι.

Ἀντὶ τούτου ὅμως ἡ Κυβέρνησις αὕτη ἐπιμένει καὶ τώρα διαταράττουσα καὶ ἀνακυκῶσα μᾶλλον ἐπικινδύνως τὰ ἐν Ἑλλάδι, ἐν ᾧ χρόνῳ ἔδει ὁλόκληρον τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν αὐτῆς νὰ φέρῃ ἐπὶ τὴν διοικητικὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς μεγάλης Ἑλλάδος καὶ τὴν παγίωσιν ἐν αὐτῇ πλήρους εὐνομίας, δικαιοσύνης καὶ ἀσφαλείας μετὰ τῆς ἰσχυρᾶς στρατιωτικῆς καὶ ναυτικῆς διοργανώσεως, ἵνα ὑπάρχῃ ὡς οἷόν τε λαμπρὰ καὶ ἰσχυρὰ ἡ παράστασις τῆς Ἑλληνικῆς ἐπικρατείας ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους ὅλου καὶ τῶν συμπεριληφθέντων ἐντὸς τῶν ὁρίων αὐτῆς λαῶν.

Ἡ ἀποτυχία τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου παρέσχεν εἰς αὐτὸν καὶ ἄλλην εὐκαιρίαν ὅπως ἐπιτείνῃ, εἰ δυνατόν, τὴν δημοτικότητά του μετὰ τὰ μεγάλα ἐθνικὰ εὐτυχήματα ἐπιδεικνύμενος μακροθυμίαν καὶ μεγαλοψυχίαν, οἵαν ἐπεδείξαντο πάντοτε ἐν παραπλησίαις περιστάσεσιν οἱ ἀληθῶς ὑπέροχοι καὶ μεγάλοι ἄνδρες.

Ἀντὶ τούτων, δυστυχῶς, ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἡ ὑπ' αὐτὸν κυβέρνησις τὴν ἀπόπειραν ταύτην ἔλαβεν ὡς ἀφορμὴν πρὸς ἀπηνῆ καταδίωξιν τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων αὐτῶν, καὶ μετὰ τὰς φυλακίσεις, τὰς θανατικὰς ποινὰς καὶ τὰς ἐξορίας τῶν ἀντιφρονούντων ἐπὶ παντοίαις προφάσεσι, νέον ἤδη ἐπιχειροῦσι διωγμὸν κατὰ τῶν δῆθεν συνωμοτῶν καὶ συνενόχων τῶν δραστῶν τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας καὶ ταῦτα ἐν ἡμέραις τὰ μάλα κρισίμοις.

Ὅτε ποτὲ οἱ εἵλωτες ἐν Σπάρτῃ συνώμοσαν κατὰ τῆς πολιτείας, καὶ τοῦτο ἐνώπιον τοῦ ἐχθροῦ, ὁ μέγας Ἀγησίλαος, μαθὼν τὴν συνωμοσίαν, προσεποιήθη ἄγνοιαν αὐτῆς καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ τοῦ κινδύνου ἠρκέσθη ἐπισκεπτόμενος τὰς συνωμοτικὰς ὁμάδας νὰ διαλύσῃ αὐτὰς ὑπὸ τὴν πρόφασιν ἀναδιαρρυθμίσεως τῆς παρατάξεως καὶ ἀπεσόβησεν οὕτω ἐπικιδυνοτάτην στάσιν. Δυστυχῶς ὁ κ. Βενιζέλος καὶ ἡ κυβέρνησίς του ἐγείρουσι θύελλαν ἐπὶ θύελλης, καὶ ἐν ᾧ χρόνῳ φυλακίζονται, ἐξορίζονται ἢ καταδιώκονται οἱ πολιτικοὶ ἀντίπαλοί του καὶ ἀσκεῖται τυραννικὴ κατὰ τῆς μείζονος μοίρας τοῦ ἔθνους, ἐξ οὗ ἐγκυμονοῦνται μεγάλοι κίνδυνοι ἐσωτερικοί, ἀπειλοῦσιν ἤδη νέαν σύγχυσιν καὶ ταραχὴν ἀκαιρότατα προκαλοῦντες ζήτημα δυναστικόν, τοῦθ' ὅπερ ὡς πῦρ ὑποβόσκει τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν καὶ ἀπειλεῖ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ ἀναδώσῃ φλόγας καὶ πυρκαϊὰν ὀλεθρίαν εἰς τὸ ἔθνος.

Ἔδει σήμερον τὸ φλέγον τοῦτο ζήτημα νὰ πραϋνθῇ παραμερίζόμενον ὑπό τε τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἀπερίσπαστοι καὶ ἡνωμέναι αἱ πολιτικαὶ μερίδες πᾶσαι νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὴν ἐδραίωσιν τῆς κοινῆς εἰρήνης, εὐνομίας, δικαιοσύνης καὶ ἀρίστης διοικήσεως τῆς τόσον εὐρέως ἐπεκταθείσης ἑλληνικῆς ἐπικρατείας, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ ἀνάγκη πρὸς τοῦτο ὅλων τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην.

Δημοσιεύονται ἤδη ἄλλαι ἀκαιροι ὅλως προθέσεις τῆς βενιζελικῆς κυβερνήσεως περὶ πολιτειακῶν μεταβολῶν καὶ μεταρρυθμίσεων, δι' ὧν πρόκειται νὰ περιορισθῶσι τὰ προνόμια τοῦ Στέμματος, καὶ ἡ βασιλικὴ ἐξουσία νὰ περικόπτηται κατὰ τρόπον μειοῦντα τὸ γόητρον καὶ τὴν αἴγλην αὐτῆς ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὴν ἀντίληψιν τῶν ἄλλων ὑπηκόων οἵτινες ἀριθμοῦνται ἤδη εἰς ἑκατομμύρια. Ὅπερ δὲ χείριστον, διαδίδεται ὅτι προτίθεται ἡ κυβέρνησις αὕτη νὰ ζητήσῃ παρὰ τῆς νέας Βουλῆς σοβαρωτάτην συνταγματικὴν μεταρύθμισιν καθ' ἣν λήγει ἡ βασιλεία ἐν Ἑλλάδι ἐὰν ὁ βασιλεὺς Ἀλέξανδρος ἀποθάνῃ ἄνευ νομίμου διαδόχου, καὶ ἐπειδὴ συνῆψεν οὗτος γάμον μοργανατικόν, ἡ ἀπόκτησις νομίμου διαδόχου εἶνε ἀδύνατος. Τώρα ἐνθυμούμεθα ἀνταπόκρισίν τινα δημοσιευθεῖσαν ἐν τῇ Ἰταλικῇ ἐφημερίδι «Idea Nazionale» ἐν ᾗ πολλὰ καὶ ἄλλα ἐξετίθεντο κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ μοργανατικὸς γάμος τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου διηυκολύνθη καὶ ἐσκευωρήθη ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἵνα ἐκπέσῃ τοῦ θρόνου του ὁ Ἀλέξανδρος καὶ καταλάβῃ αὐτὸν Βρεττανὸς πρίγκιψ ὑπείκων εἰς τὰ νεύματα τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἤδη ὅμως φαίνεται ὅτι ἄλλον εἶχε σκοπὸν ὁ μοργανατικὸς οὗτος γάμος, τὴν βαθμιαίαν κατάλυσιν τῆς Ἑλληνικῆς συναστείας.

Ἐὰν αἱ διαδόσεις αὗται, αἵτινες μεταδίδονται μέχρις ἡμῶν δι' αὐτοῦ τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου, ἀποκαλύπτωσι πράγματι τὰς προθέσεις τῆς Βενιζελικῆς κυβερνήσεως, μεγάλους πρέπει νὰ ἐμπνέωσι φόβους περὶ τοῦ ἀμέσου μέλλοντος τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδείχθη παράτολμος καὶ χωρὶς ἀλογίστως ἐπὶ τὰ ἄκρα ἐν ταῖς ἀτυχίαις καὶ ἤδει ἀπειλεῖ νὰ προκαλέσῃ ἀφατροπὰς καὶ συμφορὰς ἐθνικὰς ὑπὸ τὰς μᾶλλον εὐτυχεῖς ἐθνικὰς περιστάσεις, καὶ φαίνεται παθὼν ὅσα πάσχουσιν οἱ ἀδοκήτως καὶ ὑπερβαλόντως εὐτυχοῦντες. Ἐντούτοις ὁ Μακεδὼν Φίλιππος ἐν ὥραις τῶν μεγάλων καὶ ἀθρόων εὐτυχιῶν του διέταξεν ἕνα τῶν παίδων τῆς αὐλῆς του νὰ φωνῇ πρὸς αὐτὸν ἑκάστην πρωΐαν κατὰ τὴν ἐξέγερσίν του: «Φίλιππε, μέμνησο ἄνθρωπος ὤν.» Πρὸ τούτου δὲ ὁ τύραννος τῆς Σάμου Πολυκράτης, φοβούμενος μήπως οἱ θεοὶ φθονήσωσι τὴν διηνεκῆ καὶ ἀδιάλειπτον εὐτυχίαν του, ἠθέλησε νὰ προξενήσῃ αὐτὸς εἰς ἑαυτὸν λύπην τινά, καὶ ἔρριψε τὸν πολύτιμον δακτύλιόν του εἰς τὴν θάλασσαν. Καὶ ὁ μὲν Φίλιππος ἐξηκολούθησεν εὐτυχῶν περὶ πάντα, ὁ δὲ Πολυκράτης ἀνεῦρε τὸν ἀπορριφθέντα δακτύλιόν του ἐν τῇ κοιλίᾳ ἰχθύος, ἁλιευθέντος καὶ κομισθέντος εἰς τὰ μαγειρεῖα τῶν ἀνακτόρων, καὶ ὁ μὲν Πολυκράτης ἐν τέλει ἀνεσταυρώθη αἰχμαλωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἁρπάγου, ὁ δὲ Φίλιππος ἐδολοφονήθη ἐν τῷ θεάτρῳ ὑπὸ τοῦ Παυσανίου ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς δόξης του.

Ὁ κ. Βενιζέλος γνωρίζων ὅτι οὔτε τοῦ ἑνὸς οὔτε τοῦ ἄλλου ἡ πρόνοια καὶ ἡ προφύλαξις προέλαβε τὴν συμφορὰν ἀμφοτέρων μέχρι τέλους, ἐπιμένει χωρὶς πάντοτε ἐπὶ τὰ ἄκρα ὡς μοιρολάτρης ἀνίκανος νὰ προλάβῃ ἢ νὰ ἀποτρέψῃ τὸ μοιραῖον, καὶ χωρεῖ ἀκράτητος καὶ θρασὺς ἀπειλῶν νὰ παρασύρῃ καὶ τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἄβυσσον ὅπου φέρεται αὐτὸς οἰστρήλατος.

Χαλκεύει οὕτω καθ' ἑαυτοῦ κεραυνοὺς διὰ τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς τρομοκρατίας καὶ συντράττει καὶ συγκλονεῖ τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν βαθύτατα. Ὁ πολὺς καὶ βαθὺς βρεττανὸς ἱστορικὸς Γρότιος, ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς πολιτείας παρ' ἀρχαίοις Ἕλλησι λέγει που τοιάδε:

«Οἱ λειτουργοὶ οἷς ἐνεπιστεύετο ἡ ἐνάσκησις τῆς ἐξουσίας, ἠδύναντο νὰ ὦσι μᾶλλον ἢ ἧττον κατάλληλοι καὶ δημοφιλεῖς, ἀλλ' ἡ προσωπικὴ ὑπόληψις ἣν εἶχον πρὸς αὐτοὺς ἀπώλλυτο συνήθως ἐν τῇ στοργῇ ἢ τῇ ἀποστροφῇ ἣν προὐκάλει τὸ σύνολον τοῦ συστήματος (δηλ. ἡ κεντρικὴ ἐξουσία.) Ἐὰν ἄνθρωπός τις ρέκτης κατώρθου διὰ θρασύτητος ἢ πανουργίας ν' ἀνατρέψῃ τὸ Σύνταγμα καὶ νὰ ἐγκαταστήσῃ διαρκῶς πως τὴν αὐθαίρετον αὐτοῦ ἐξουσίαν, ματαία ἦν ἡ ἀρίστη αὐτοῦ κυβέρνησις, διότι οὐδέποτε ἐτύγχανε παρὰ τοῦ λαοῦ τῆς ἠθικῆς καθιερώσεως. Τὸ σκῆπτρόν του ἦτο κεκηλιδώμενον ὑπὸ τῆς παρανομίας εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἡ δολοφονία μάλιστα τοιούτου κυρίου ἀντὶ ν' ἀπαγορεύηται ὑπὸ τοῦ αἰσθήματος, ὅπερ ἐν πάσῃ ἄλλῃ περιπτώσει κατεδίκαζε τὴν αἱματοχυσίαν, ἐθεωρεῖτο κατὰ τὴν εἰδικὴν ταύτην περίπτωσιν ὡς πρᾶξις ἐπαινετή. Εἶχον μάλιστα μίαν μόνον λέξιν χαρακτηρίζουσαν τὸν κύριον τοῦτον, τὴν λέξιν τύραννος, ἥτις τὸν ἐστιγμάτιζεν ὡς ἀντικείμενον τρόμου καὶ μίσους ἐν ταυτῷ.»

Ἡ δολοφονικὴ ἀπόπειρα κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν Παρισίοις εἶναι προμήνυμα νέων ἐπιθέσεων κατ' αὐτοῦ, αἵτινες διὰ τοῦ διωγμοῦ καὶ τῆς τρομοκρατίας ἀντὶ νὰ προληφθῶσι τοὐναντίον θὰ πολλαπλασιασθῶσι καὶ ὁ κατὰ τῆς ζωῆς κίνδυνος τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποβαίνει βεβαιότερος.

Ἐν τούτοις ἡ ζωὴ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅπου τὰ ἐθνικὰ πράγματα ἐχώρησαν, συνδέεται ἀρρήκτως πρὸς αὐτά, καὶ πᾶς Ἕλλην εὔχεται ἵνα πᾶς κίνδυνος κατ' αὐτῆς ἀποτραπῇ, καὶ τοῦτο δύναται νὰ γίνῃ μόνον ἂν ἐπιδιώξῃ οὗτος τὴν γενικὴν διαλλαγὴν αἴρων πᾶσαν τυραννικὴν ἐνέργειαν καὶ ἀποδίδων εἰς τὸ ἔθνος πάσας τὰς πολιτικὰς καὶ προσωπικὰς ἐλευθερίας αὐτοῦ ἐπιδοθῇ δὲ εἰς τὴν παγίωσιν τῆς τάξεως, τῆς ἀσφαλείας, τῆς εὐνομίας, τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς ἀγαθῆς καθόλου διοικήσεως καθ' ἅπασαν τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, ἀναβάλλων εἰς εὐθετωτέρους καιροὺς ἄλλα πολιτειακὰ καὶ δυναστικὰ ζητήματα.

Υ. Γ. Εἴχομεν γράψει τἀνωτέρω, ὅτε διεβιβάσθησαν τηλεγραφικῶς ὑπὸ τοῦ Γραφείου τοῦ Τύπου Ἀθηνῶν δηλώσεις τὰ μάλα εὐχάριστοι τοῦ κ. Βενιζέλου αἱ ἑξῆς:

«Ἡ Ἑλλὰς θὰ κοσμήσῃ Κράτος μέγα, πολὺ μέγα ἢ ὅσον εἶναι σήμερον. Καὶ τότε μόνον θὰ δυνηθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ ζήσῃ καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ ἀποστολήν της. Πρέπει νὰ ἐργαζώμεθα χωρὶς ν' ἀφίνωμεν ν' ἀπολεσθῇ οὔτε μία στιγμή. Ἂς ἀφήσωμεν κατὰ μέρος τὰ πάθη καὶ τὰς βιαίας ἐναντιότητας. Ὑπεσχέθην, ὅτι θὰ πράξω ὅ,τι δυνατὸν ὅπως ἱκανοποιήσω εὔλογα παράπονα. Μόνον διὰ τῆς ἑνότητος ὅλων τῶν Ἑλλήνων τὸ ἔργον μας θὰ παγιωθῇ. Ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι ἰδιοκτησία μου, καὶ ἂν ἔχω φιλοδοξίαν τινά, αὕτη εἶναι νὰ ἐγκαταλείψω αὔριον τὴν ἐξουσίαν ἀφίνων τὴν κατάστασιν τοσοῦτον σταθεράν, ὅσον ἀπαιτεῖται, ὥστε ἡ παρουσία μου νὰ μὴ εἶναι αἰσθητή. Ἡ προσωπική μου ἐπιθυμία εἶναι νὰ ἀναπαυθῶ ἐπί τινα καιρόν, ἀλλ' ἀνώτερον καθῆκόν μοι ἐπιβάλλει νὰ συμπληρώσω τὸ ἔργον, ἐὰν βεβαίως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τὸ ἐπιθυμῇ, ἐὰν δὲ ὄχι, θὰ ὑποκύψω εἰς τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ.*

Ὡραῖοι καὶ ὑψηλοὶ λόγοι συμπίπτοντες πρὸς ὅσα ἐγράψαμεν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς Τουρκικῆς συνθήκης, ἀντιτίθενται ὅμως πρὸς αὐτοὺς ἡ πορεία καὶ ἡ ἐνέργεια τῆς Βενιζελικῆς κυβερνήσεως.

Αὐτὸ τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου, ἀνήκον εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Κυβερνήσεως ὡς τι τυχαῖον ὄργανον δημοσιογραφικὸν μεταδίδει παντὸς εἴδους σπερμολογίας αἵτινες ἐμβάλλουσι πάθη καὶ μίση μεταξὺ τῶν Ἑλληνικῶν κοινοτήτων καὶ τὴν ἀηδίαν καὶ ἀπογοήτευσιν εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ στοιχεῖα τοῦ ἔθνους. Εὐχόμεθα ὁλοψύχως ἵνα ἴδωμεν ὡς τάχιστα τὰς δηλώσεις ταύτας τοῦ κ. Βενιζέλου ἀποκρυσταλλουμένας εἰς τὰ ἔργα καὶ τὴν πολιτείαν καθέλου τῆς κυβερνήσεως αὐτοῦ.

ΔΙΑ ΤΟ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΓΕΩΡΓΟΥΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩι

Ἡ καλλιεργητικὴ μέθοδος Ζὰν (*Jean*).— Ἐργασία τοῦ κ. *Desvaux* διὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ σίτου.— Ἡ νεοκαλλιέργεια καὶ τὰ πειράματα τοῦ κ. *Rouest*.

[Συνέχεια].

—Νέαι μέθοδοι καλλιεργείας σίτου ὑπὸ τοῦ κ. *Desvaux*.

Ὁ κ. *Desvaux* καθηγητὴς παρὰ τῇ Σχολῇ τῶν ἐπιστημῶν ἐν Βαρδιγάλοις ἐδημοσίευσε—τῷ 1917—ἔργον ὅπερ δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀγνοῶμεν ἢ νὰ παρορῶμεν κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην προπάντων. Ὁ συγγραφεὺς παρατηρεῖ μετὰ διορατικότητος πολλῆς, ὅτι, ἂν αἱ ἀποδόσεις μας σιτηρῶν (κυρίως σίτου) εἶναι σημαντικαὶ εἰς τὰς χώρας τοῦ Βορρᾶ, κατέρχονται εἰς ἀριθμὸν μέτριον εἰς τὰς ὀλίγον παραγωγικὰς χώρας, ἐκεῖ, δηλ. ὅπου ἡ καλλιεργητικὴ προσφορότης τῶν γαιῶν εἶναι ἀνεπαρκής.

Ἡ μέση παραγωγὴ ἡμῶν ὑπάρχει οὕτω ἠλαττωμένη καὶ τὰ ἐπιπόλαια πνεύματα κατηγοροῦσιν ὅτι δὲν γνωρίζομεν νὰ ἐπιτύχωμεν ἀποδόσεις ἐπιτυγχανομένας...ἐν Γερμανίᾳ.

Πρέπει λοιπὸν ν' αὐξήσωμεν τὴν παραγωγὴν τῶν σιτηρῶν εἰς τὰς πτωχὰς γαίας.

Πρὸς τοῦτο ὁ Καθηγητὴς κ. *Desvaux* ἐξαίρει τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα ἁπλῶν καλλιεργικῶν ἐργασιῶν τὴν παράχωσιν (*buttage*), τὴν συμσυμπληρωματικὴν φύτευσιν (ἀμμάτισμα, *repiquage*) καὶ τὸ σπάλισμα (*binage*).

Ἡ παράχωσις (*buttage*), κυρίως, εἶναι μέθοδος λίαν ἐπιμελῶς περιγραφομένη εἰς τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐνδιαφέροντος ἔργου τὸ ὁποῖον ἔχομεν ὑπ' ὄψιν.*

Ἰδοὺ τὰ συμπεράσματα ἅτινα συνοψίζουσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν δοκιμῶν τοῦ συγγραφέως.

«Νὰ ἐκτελῆτε τὴν σπορὰν (σίτου ἢ ἄλλων δημητριακῶν) περὶ τὸ τέλος τοῦ Αὐγούστου ἢ ἀρχὰς Σεπτεμβρίου εἰς τὸν πυθμένα τῶν αὐλάκων (*rigoles*), καὶ νὰ καλύπτητε τὸν πυθμένα τοῦτον ἵνα συμπιέσητε ἐν αὐτῷ τὸν σπόρον ὅταν τὰ φυτάρια θὰ ἔχωσι τρία ἢ τέσσαρα φύλλα, νὰ βωλοκοπῆτε ἐλαφρῶς ἵνα κάμητε νὰ πίπτῃ τὸ χῶμα τῶν πλευρῶν ἐντὸς τῶν αὐλάκων καὶ νὰ ἐπιχώννυται οὕτως ἡ βάσις τῶν φυτῶν μέχρι ἑκατοστομέτρων τινῶν· ἀργότερον νὰ βωλοκοπῆτε ἰσχυρότερον ἵνα ἰσοπεδώσητε ὁλοσχερῶς τὸ ἔδαφος, καὶ νὰ ἐκτελέσητε οὕτω τὴν δευτέραν παράχωσιν.

«Πάντα ταῦτα δὲν ἀπαιτοῦσι μεγάλα ἔξοδα οὔτε μεγάλους κόπους καὶ ἐντούτοις, τοῦτο ἀρκεῖ ἵνα προσδώσῃ εἰς τὴν βλάστησιν τοῦ σίτου ἐκπληκτικὴν εὐρωστίαν ἵνα ἀποδώσῃ ἐν τέλει τὴν ὡραίαν συγκομιδήν.

«Εἶναι μέθοδοι αὗται προσιταὶ εἰς πάντας.

«Ὑπομιμνήσκομεν, λοιπόν, ὅτι προ πάντων διὰ τὰς πτωχὰς γαίας θὰ παραχθῶσιν αἱ μᾶλλον ἐπαισθηταὶ βελτιώσεις τῶν ἀποδόσεων, ἐκείνας διὰ τὰς ὁποίας ἀκριβῶς αἱ συγκομιδαὶ εἶναι ἰδιαζόντως ἀσθενεῖς.

Αἱ γαῖαι αὗται ἀντιπροσωπεύουσιν ἐν Γαλλίᾳ τὴν μᾶλλον ἐκτεταμένην ἐπιφάνειαν ἐκείνων αἵτινες εἶναι καθιερωμέναι εἰς τὸν σῖτον.....ἡ ἐλαχίστη αὔξησις τῶν ἀποδόσεων τούτων θὰ ἔχῃ λοιπὸν ἄμεσον καὶ σημαντικὴν ἀπήχησιν ἐπὶ τῆς ὁλικῆς συγκομιδῆς καὶ ἐπὶ τῆς μέσης γενικῆς παραγωγῆς τῆς χώρας ἡμῶν.»

Η ΝΕΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

—Πειράματα ὑπὸ τοῦ κ. *Rouest*.

Πρόκειται ἐπίσης περὶ τῆς καλλιεργείας τῶν σιτηρῶν καὶ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀποδόσεων. Ὁ κ. *Rouest* προσδίδει ἀξίαν εἰς τὴν ἔπαυλιν τῶν *Barthes*, 20 χιλιόμετρα ἀπὸ τῆς Καρκασσόν, εἰς τὸ Μέλαν Ὄρος (*Montagne noire*) καὶ εἰς ὕψος 525 μ. γαῖας πτωχὰς αἵτινες ἐχρησίμευον μέχρι τοῦδε νὰ διατρέφωσι πενιχρῶς πρόβατα. Ἡ νεοκαλλιέργεια ἡ ἐγκατασταθεῖσα ὑπὸ τοῦ κ. *Rouest* ὁρίζεται ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἑξῆς:

«Ἡ καλλιέργεια τῶν δημητριακῶν, ἡ τοῦ σίτου ἰδίᾳ, δὲν θὰ καταστῇ ἀμειπτικὴ εἰμὴ ὅταν θὰ ἀφήσωσι τὴν μέθοδον τῆς βραδείας καὶ πυκνῆς σπορᾶς, ὅταν θὰ ἀποβῇ καλλιέργεια διὰ σαράκλου καὶ ὅταν τὸ ἀναγκαῖον ἄζωτον εἰς τὴν παραγωγήν του θὰ παρέχηται δωρεὰν διὰ διὰ ἐδαφικοῦ μερισμοῦ πρὸς ἀμοιψισπορὰν (*assolement sideral*). Πρὸς τοῦτο πρέπει:

1.) Νὰ σπείρωσι πρωΐμως, δηλ. κατὰ τὴν φυσιολογικὴν ἐποχὴν τῆς ὡριμότητος τῶν σπόρων τῶν δημητριακῶν.

2.) Νὰ σπείρωσι καθαρὰ (*clair*) καὶ εἰς μεγάλας ἀποστάσεις κατὰ γραμμάς.

3.) Νὰ θεωρῶσι τὰ δημητριακὰ ὡς φυτὰ σαρακλωμένα.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρώτων δοκιμῶν τοῦ κ. *Rouest* ἐγένοντο πολὺ ἐνθαρρυντικά. Περιστάσεις ἤττον εὐνοϊκαὶ δὲν τῷ ἐπέτρεψαν ἀκολούθως νὰ ἀποδείξῃ τὸ ἐξαίρετον τῆς μεθόδου του, ἐπαίων ὅμως παρατηρητής, ὁ κ. Καρρέ, ἐπεσκέφθη ὅλως ἐσχάτως τὴν ἐκμετάλλευσίν του καὶ ἐμαρτύρησεν ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον ὅπερ ἠξίζεν ἡ πρωτοβουλία τοῦ κ. *Rouest*. Συμφέρει νὰ περιμένωμεν.

Ἐντούτοις δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι αἱ ἐργασίαι τῶν κ. κ. Ζὰν, *Desvaux* καὶ *Rouest* ἀποδεικνύουσι μέχρι τῆς ἀποδείξεως, τὴν τόλμην, τὸ πνεῦμα τῶν μεθοδικῶν ἐρευνῶν καὶ τὸ προτέρημα (*talent*) ὅπερ ἐπιδεικνύουσί τινες τῶν πρακτικῶν μας καὶ τῶν ἀγρονόμων.

Πρέπει νὰ ἐξάρωμεν παραπλήσια παραδείγματα ἀντὶ νὰ θρηνολογῶμεν πάντοτε τὴν στασιμότητα τοῦ γάλλου γεωργοῦ.

Προσθέσωμεν ἔτι ἓν παράδειγμα. Πρόκειται περὶ δοκιμῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ κ. Πετὶ (*Petit*) καθηγητοῦ τῆς γεωργίας τοῦ *Morbithan*. Ἰδοὺ τὰ ἀποτελέσματα ἅτινα ἐσημείωσεν ὁ κ. *Pluchet* ἐν ἀνακοινώσει του εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς γεωργίας. *

Ἐξετέλεσα πέρυσι πειράματα καλλιεργῶν σίτου κατὰ τρεῖς διαφόρους τρόπους.

«Καλλιέργεια κατὰ τύχην, 26 κουϊντάλλια σίτου, 31 κουϊντάλλια ἀχύρου. Καλλιέργεια κατὰ γραμμὰς 28 κουϊντάλλια σίτου, 30 κουϊντάλλια ἀχύρα. Καλλιέργεια διὰ φυτῶν μεταφυτευμένων (*plants repiqués*) 49 κουϊντάλλια σίτου καὶ 32 κουϊντάλια ἀχύρου.

«Λογαριάσατε τώρα τὴν τιμὴν τῶν 20 καὶ πλέον συμπληρωτικῶν κουϊνταλλίων τῶν δοθέντων μόνον κατὰ ἑκτάριον καὶ θὰ ἴδητε τὸ πραγματοποιούμενον κέρδος, ἄνω τῶν 1500 φράγκων.»

Ὁ κ. *Petit* ποιεῖται τὴν παρατήρησιν ὅτι ὅλα τὰ δημητριακὰ δύνανται νὰ μεταφυτευθῶσι πλὴν τοῦ μαύρου σίτου ἢ *sarrasin*. Προσθέτει δὲ «Οἱ γεωργοί μας θὰ δυνηθῶσι νὰ ἀρχίσωσι νὰ ἐκτελῶσι τὴν καλλιέργειαν τῶν μεταφυτευθέντων δημητριακῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σπορῶν των πρὸ τῆς πραγματοποιηθείσης μεγαλειτέρας ἀξίας, θὰ αὐξήσωσι κατὰ μικρὸν τὴν οὕτω καλλιεργουμένην ἔκτασιν.»

Νοεῖται καλῶς, ὅτι ἡ μέθοδος αὕτη δὲν δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ εἰμὴ ὑπὸ τῶν μικρῶν ἰδιοκτητῶν οἵτινες δὲν λογαριάζουν τὴν ἐργασίαν διότι ἐργάζονται οἱ ἴδιοι.

Nouvelles methodes de culture du blé par M. Henri Desvaux. Une broch...Librairie de la Maison Rustique, 26, rue Jacob, Paris.

* Συνεδρία τῆς 21 Ἰουλίου 1920.

Η 14η ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΘΝΙΚΟΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Α΄.

Προσφυεστάτη ἐγένετο ἡ καθιέρωσις τῆς 14ης Σεπτεμβρίου πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς ὑπογραφῆς τῆς Τουρκικῆς Σύνθήκης, καθότι ἡ ἡμέρα αὕτη κέκτηται μεγίστην σημασίαν καὶ ἀξίαν ἐθνικὴν ἅμα καὶ θρησκευτικήν, ἀνακαλοῦσα μεγάλα, ἔνδοξα καὶ λαμπρὰ γεγονότα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν τῇ Ἑλληνοχριστιανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, οἱ Πανέλληνες δὲ πρέπει κατ' αὐτὴν νὰ συγκεντρώσωμεν τὴν διάνοιαν καὶ τὴν καρδίαν ἡμῶν ἐπὶ τούτων καὶ μεταρσιωθῶμεν εἰς τοὺς φωτεινοὺς καὶ ὑψηλοὺς ὁρίζοντας τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἱστορίας, ἀπὸ τῆς ὁποίας θὰ ἐμπνευσθῶμεν τὰ ὑψηλότερα ἰδεώδη καὶ τὰ εὐγενέστερα συναισθήματα ἅτινα τὴν φυλὴν ἡμῶν, παρὰ πάσας τὰς δεινὰς καὶ φρικτὰς περιπετείας, διετήρησαν ἀλώβητον καὶ ἀνέδειξαν ἀθάνατον.

Ἐπιχειροῦμεν πρὸς τοῦτο ἀπὸ τοῦ ἀνὰ χεῖρας φύλλου γοργὴν καὶ κατὰ δύναμιν πιστὴν ἐν ἁδραῖς γραμμαῖς σκιαγραφίαν τῶν ἐν λόγῳ γεγονότων, ἅτινα συνοψίζει ἡ μεγάλη καὶ βαρυσήμαντος αὕτη ἡμέρα, εἰς ἣν νέα προσδίδεται αἴγλη διὰ τοῦ πανηγυρισμοῦ νέας κατ' αὐτὴν ἑορτῆς ἐθνικῆς ἐπὶ τῇ συντελουμένῃ ἤδη παλινορθώσει τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ Ἑλληνὶς καὶ Χριστιανὴ Ἑλένη γενομένη σύζυγος τοῦ εἰδωλολάτρου στρατηγοῦ Κωνσταντίνου τοῦ Χλωροῦ ἔτεκεν αὐτῷ υἱὸν Κωνσταντῖνον, εἰς ὃν μετὰ τοῦ μητρικοῦ γάλακτος μετέδωκε καὶ τὴν ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὴν Χριστιανικὴν πίστιν καὶ διέπλασε χριστιανικὴν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. Δι' ὃ ἰδιαιτέραν εἶχεν οὗτος συμπάθειαν πρὸς τοὺς χριστιανοὺς ὡς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ὅτε διεδέξατο αὐτὸν καὶ ἐγένετο εἷς τῶν Καισάρων, οἱ λεγεῶνες τῶν ὁποίων ἡγεῖτο ἀπετελοῦντο τὸ πλεῖστον ἐκ Χριστιανῶν.

Καίτοι δὲν ἐγένετο χριστιανὸς ἐν τῷ φανερῷ εἶχε βαθύτατα τὸ Χριστιανικὸν αἴσθημα, δι' ὃ καὶ στρατεύων κατὰ τοῦ συνάρχοντος Γαλερίου εἰς Ρώμην εἶδε κατὰ τὴν ἐκστρατευτικὴν πορείαν του προσευχόμενος ἐν μεσημβρίᾳ θεοσημίαν ἐν τῷ οὐρανῷ, ὑπερκείμενον τοῦ ἡλίου σταυρὸν ἐκ φωτὸς συνιστάμενον καὶ φέροντα ἐπιγραφὴν **«Τούτῳ νίκα.»**

Ἡ ὀπτασία αὕτη κατέπληξε τὸν ἄνδρα καὶ ἐνέβαλεν εἰς αὐτὸν παντοίους διαλογισμούς, ὅτε τὴν αὐτὴν νύκτα εἶδεν οὗτος καθ' ὕπνους τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ μετὰ τοῦ ἐν τῷ οὐρανῷ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιφανέντος σημείου καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ἐντολὴν ἵνα ποιήσῃ ὁμοίωμα τούτου καὶ ἔχῃ τοῦτο ὡς νικηφόρον ἀλέξημα καὶ ἐποίησε τὸ γνωστὸν λάβαρον, ὅπερ ἐξετόπισε τὸν αὐτοκρατορικὸν ἀετὸν καὶ ἐγένετο ἐφεξῆς τὸ σῆμα τοῦ ὑπὲρ τῆς Χριστιανικῆς πίστεως ἀγωνιζομένου στρατοῦ.

Νικήσας τὸν Μαξέντιον ἠναγκάσθη νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκστρατείαν αὐτοῦ καὶ κατὰ τοῦ ἑτέρου Καίσαρος τῆς Ἀνατολῆς Λικινίου ἀντιπάλου αὐτοῦ καὶ διώκτου τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ἤδη τὸ πολὺ τοῦ στρατοῦ τοῦ Μ. Κωνσταντίνου συνέκειτο ἐξ Ἑλλήνων Χριστιανῶν ἢ Εἰδωλολατρῶν καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ στόλου τοῦ εἰς τὸν Ἑλλήσποντον πλεύσαντος ὑπὸ τὸν υἱόν του Κρίσπον ἀπετελεῖτο ἐκ σκαφῶν ἐκ τῆς κυρίως Ἑλλάδος προερχομένων μετὰ τῶν πληρωμάτων αὐτοῦ.

Ἡ παράταξις ἐγένετο παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν τῶν δύο ἀντιπάλων στρατῶν καὶ τῇ πρωΐᾳ τῆς κρισίμου ἡμέρας ὁ Λικίνιος προσηγόρευσεν ὡς ἑξῆς τὸν εἰδωλολατρικὸν στρατὸν αὐτοῦ:

«Ἄνδρες φίλοι καὶ σύμμαχοι, πάτριοι μὲν οἶδε θεοί, οὓς ἐκ προγόνων τῶν ἀνέκαθεν παρειληφότες σέβειν τιμῶμεν ὁ δὲ τῆς ἐναντίας ἡμῖν ἐξάρχων παρατάξεως τὰ πάτρια παρασπονδήσας τὴν ἄθεον εἵλετο δόξαν, οὐκ' οἶδ' ὁπόθεν ξένον τινὰ πεπλανημένως περιέπειθεόν, αἰσχρῷ τε τούτου σημείῳ τὸν οἰκεῖον καταισχύνει στρατόν, ᾧ πεποιθὼς ὁρμᾶται οὐ πρὸς ἡμᾶς, πολὺ δὲ πρότερον πρὸς αὐτοὺς οὓς παρέβη θεοὺς ἀράμενος τὰ ὅπλα. Ὁ δὲ οὖν παρὼν ἐλέγξει καιρὸς τὸν τῇ δόξῃ πεπλανημένον, θεοῖς τοῖς παρ' ἡμῖν καὶ τοῖς παρὰ θατέρῳ μέρει τιμωμένοις βραβεύων. Ἡ γὰρ ἡμᾶς ἀποδείξας νικητὰς δικαιότατα τοὺς ἡμετέρους θεοὺς σωτῆρας καὶ βοηθοὺς ἀληθεῖς ἐπιδείξει· ἢ εἰ κρατήσεις τῶν ἡμετέρων πλείστων γε ὄντων, καὶ τέως τῷ πλήθει πλεονεκτούντων, εἶ τις οὗτος οὐκ' οἶδ' ὁπόθεν, ὁρμώμενος ὁ Κωνσταντίνου θεός, μηδεὶς λοιπὸν ἐν ἀμφιβόλῳ τιθέσθω, τίνα δέοι θεὸν σέβειν, προσχωρεῖν δὲ τῷ κρατοῦντι, καὶ τούτῳ τῆς νίκης τιθέναι τὰ βραβεῖα. Καὶ εἰ μὲν ὁ ξένος καὶ νῦν γελώμενος ἡμῖν, κρείττων φανείη δεῖ καὶ ἡμᾶς αὐτὸν γνωρίζειν τε καὶ τιμᾶν, μακρὰ χαίρειν τούτοις εἰπόντας οἷς μάτην τοὺς κηροὺς ἐξάπτομεν, εἰ δὲ οἱ ἡμέτεροι κρατήσειεν, ὃ δὴ οὐκ ἀμφιβάλλεται, μετὰ τὴν ἐνταῦθοῖ νίκην ἐπὶ τὸν κατὰ τῶν ἀθέων πόλεμον ὁρμῶμεν».

Ἐκηρύττετο λοιπὸν οὕτω ἀπὸ τὸν Λικινίου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς πόλεμος θρησκευτικὸς μεταξὺ τῆς εἰδωλολατρείας καὶ τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐν διηνεκεῖ διωγμῷ διατελοῦντος ἀπὸ τοῦ Νέρωνος καὶ χάριν εὑρόντος μόνον παρὰ τῷ Κωνσταντίνῳ τῷ Χλωρῷ καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ Κωνσταντίνῳ τῷ Μεγάλῳ. Τῇ 3 Ἰουλίου 323 συμπλακέντων τῶν δύο ἀντιπάλων καὶ ἀδιαλλάκτων πολεμίων παρὰ τὴν Ἀδριανούπολιν, ὁ Λικίνιος μετὰ μάχην πεισματωδεστάτην ἐνέδωκε καὶ ὑπεχώρησε μέχρι Βυζαντίου καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην ἵνα μὴ ἀποκλεισθῇ ὑπὸ τοῦ Κρίσπου ἄγοντος ἐκεῖ πρὸς τοῦτο τὸν στόλον. Ὁ Κωνσταντῖνος διαβαίνει τὸν Βόσπορον διώκων αὐτὸν ἐκ τοῦ σύνεγγυς καὶ σύγκροτεῖται δευτέρα μάχη παρὰ τὴν Χρυσόπολιν (σημ. Σκούταρι) καὶ νικᾷ τὸν Λικίνιον κατὰ κράτος ὁ Κωνσταντῖνος καὶ μετ' αὐτοῦ ὁ Χριστιανισμὸς τὴν εἰδωλολατρείαν καταθριαμβεύων αὐτῆς ἐφεξῆς.

Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἐπανακάμψας εἰς Ρώμην καὶ ἐκεῖ περιπεσὼν εἰς διαμάχας καὶ περισπασμοὺς πρὸς τὸν εἰδωλολάτρην ρωμαϊκὸν λαὸν καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτῆς παρωξύνθη καὶ περιέστη εἰς παραφορὰν ἥτις ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ του Κρίσπου, τοῦ κατανικήσαντος τὸν στόλον τοῦ Λικινίου καὶ ἐξασφαλίσαντος τὴν νίκην εἰς αὐτόν, καὶ εἶτα μεταμεληθεὶς διὰ τὸν ἀνόσιον φόνον ἐστράφη κατὰ τῆς μητρυιᾶς τοῦ Κρίσπου Φαύστας, ἣν καὶ ἐφόνευσε κατὰ τρόπον φρικώδη. Ὁ οἶκος τοῦ Μ. Κωνσταντίνου προστάτου καὶ ἀγωνιστοῦ τῆς θρησκείας τοῦ γλυκυτάτου Ἰησοῦ, ἐπλήσθη ἐγκλήματος καὶ μιάσματος καὶ ἐπιφαίνεται τότε ἡ εὐσεβεστάτη καὶ χριστιανικωτάτη βασιλομήτωρ Ἑλένη ἐν τῇ ἀπείρῳ στοργῇ αὐτῆς θέλουσα νὰ πραΰνῃ τὴν ἐλαύνουσαν τὸν μέγαν υἱόν της μανίαν καὶ πρὸς τοῦτο προσφεύγει εἰς τὴν νέαν θρησκείαν τῆς ἀγάπης, τῆς συγγνώμης, τῆς χάριτος. Ἐπιχειρεῖ ὑπερεβδομηκοντούτις ἤδη ἐπιπονώτατον διά τε τὴν ἡλικίαν καὶ τὰ ἀτελῆ τῆς συγκοινωνίας μέσα προσκύνημα εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν τὴν θεοβάδιστον Ἱερουσαλὴμ πρὸς ἀναζήτησιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τοῦ Κυρίου ὑπὲρ τοὺς τρεῖς ὅλους αἰῶνας μετὰ τὴν φρικτὴν Σταύρωσιν αὐτοῦ.

Ἡ Ἱερουσαλὴμ κατὰ τὸν μακρότατον τοῦτον χρόνον εἶχε κατασκαφῇ ὑπὸ τοῦ Τίτου τῷ 70 μ. Χ. ὥστε νὰ μὴ ἀπομείνῃ λίθος ἐπὶ λίθου καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς πόλεως τοῦ Ἰεχωβᾶ τοῦ ἀκραιφνοῦς μοναθεϊσμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς προφητοκτόνου καὶ θεοκτόνου πόλεως ἠγέρθη πόλις εἰδωλολατρικὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Αἰλίαε Καπιτωλίνη, καὶ ὅπου ἠγείρετο ὁ θεόδμητος ναὸς τοῦ Σολομῶντος ἠγείρετο ἤδη πολυτελέστατον ἱερὸν εἰς τὸν Καπιτώλιον Δία καὶ μεταξὺ τῶν περιλειπομένων ἐρειπίων ἀραιότατοι καὶ περιδεεῖς περιεφέροντο ὡς σκιαὶ οἱ ὑπολειφθέντες χριστιανοί, μόλις ἀναθαρρήσαντες ὑπὸ τοῦ προσφάτου κηρύγματος τοῦ Μ. Κωνσταντίνου τῆς πλήρους ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας πάντων ὁ ὑπὸ τὸ σκῆπτον αὐτοῦ λαῶν ἄνευ φυλετικῆς καὶ θρησκευτικῆς διακρίσεως.

«Εἰρηνεύειν σου τὸν λαὸν καὶ ἀστασίαστον μένειν ἐπιθυμῶ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ τῆς οἰκουμένης καὶ τοῦ πάντων ἀνθρώπων χρησίμου. Ὁμοίαν τοῖς πιστεύουσιν οἱ πλανώμενοι χαίροντες λαμβανέτωσαν εἰρήνης τε καὶ ἡσυχίας ἀπόλαυσιν. Αὕτη γὰρ ἡ τῆς κοινωνίας ἐπανόρθωσις καὶ πρὸς τὴν εὐθεῖαν ἀγαγεῖν ὁδὸν ἰσχύει. Μηδεὶς τὸν ἕτερον παρενοχλείτω· ἕκαστος ὅπερ ἡ ψυχὴ βούλεται τοῦτο καὶ πραττέτω».

Μετὰ τοσαύτας καὶ τηλικαύτας ἀνατροπὰς καὶ ἀναστατώσεις δυσχερεστάτη εἰ μὴ ἀδύνατος ἀπέβαινεν ἡ ἀνεύρεσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ ἐδέησε νὰ περισυλλεγῶσιν αἱ ἀπὸ στόματος εἰς στόμα διὰ τῶν αἰώνων μεταδοθεῖσαι παραδόσεις καὶ μαρτυρίαι καὶ διὰ τῆς ἀπὸ τῆς βαθείας καὶ ἀκραιφνοῦς πίστεως ἐμπνεύσεως ν' ἀποκαλυφθῇ ὡς ἐκ θαύματος τὸ ἁγιώτερον καὶ ἱερώτερον ἔμβλημα τῆς χριστιανικῆς θρησκείας ὁ Τίμιος Σταυρὸς ἐπὶ τοῦ Γολγοθᾶ καὶ ἐπ' αὐτοῦ μετὰ κατανυκτικῶν τελετῶν ἀνεστηλώθη εἰς προσκύνησιν εὐλαβῆ τῆς ἀνθρωπότητος ὅλης καὶ εἰς αἰώνιον φωτισμὸν αὐτῆς τῇ 14ῃ Σεπτεμβρίου 327.

Ἡ βασιλομήτωρ Ἑλένη καταθέσασα τὸν θεμέλιον τοῦ πρώτου χριστιανικοῦ ναοῦ ἐν τῇ κοιτίδι αὐτῇ τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ ἐπὶ τοῦ ἡγιασμένου χώρου τοῦ Παναγίου Τάφου σπεύδει ἀπὸ τῆς Ἀνατολῆς πρὸς τὸν ἐν τῇ Δύσει υἱὸν αὐτῆς κομίζουσα εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ τὴν χριστιανικὴν γαλήνην καὶ στοργὴν μετὰ τῶν ἁπτῶν τεκμηρίων τῆς θεοπνεύστου ἀποκαλύψεως αὐτῆς, καὶ ὁ Μ. Κωνσταντῖνος βαλσάμου παρηγορίας καὶ ἀνακουφίσεως πλησθεὶς αἰσθάνεται ἤδη ἀποστροφὴν πρὸς τὴν εἰδωλολατρικὴν καὶ διεφθαρμένην Ρώμην καὶ ἐπανέρχεται εἰς τὴν Ἑλληνοχριστιανικὴν Ἀνατολὴν ὅπου ἐπικράτει ἀπολύτως ὁ χριστιανισμὸς καὶ μετ' αὐτοῦ αἱ ὑψηλαὶ καὶ θεῖαι χριστιανικαὶ ἀλήθειαι καὶ ἀρεταί, δι' ὧν μόνον θὰ ἦτο δυνατὴ τοῦ παγκοσμίου κράτους ἡ κραταίωσις καὶ σωτηρία.

Λόγοι πολιτικοί, λόγοι στρατηγικοὶ ἀλλὰ προπάντων ὑψηλοὶ λόγοι ἠθικοὶ συμβολιζόμενοι καὶ ἐνσαρκούμενοι ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου Βυζαντίου μετάθεσιν τῆς πρωτευούσης τοῦ παγκοσμίου κράτους καὶ εἰς τὴν γένεσιν τῆς Ἑλληνοχριστιανικῆς Αὐτοκρατορίας ἥτις ἐπὶ χίλια ὅλα ἔτη ἐγένετο ὁ πρόμαχος τῆς θείας πίστεως καὶ ἡ ἱερὰ κάμινος ἐν ᾗ ἀνεχωνεύθησαν τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα καὶ ἡ Χριστιανικὴ διδασκαλία ἵνα ἀποτελέσωσι τὸν Ἑλληνοχριστιανικὸν πολιτισμόν, ὅστις ἀποτελεῖ τὸν ἀνέσπερον πνευματικὸν καὶ ἠθικὸν ἥλιον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΑΙ ΖΩΝΑΙ

ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜ. ΕΠΙΡΡΟΗΣ

ΕΝ ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Τὸ κείμενον τῆς τριμεροῦς συνθήκης.— Ἡ ἰταλικὴ ζώνη.

Αἱ Ἰταλικαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὸ πλῆρες κείμενον τῆς Συνθήκης περὶ ζωνῶν οἰκονομικῆς ἐπιρροῆς ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ τῆς ὑπογραφείσης μεταξὺ Ἀγγλίας, Γαλλίας καὶ Ἰταλίας τὴν ἰδίαν ἡμέραν καθ' ἣν ὑπεγράφετο ἡ Τουρκικὴ συνθήκη τῆς εἰρήνης εἰς Σέβρ.

Τὸ πρῶτον ἄρθρον τῆς ἐν λόγῳ συνθήκης καθορίζει πλήρη ἰσότητα μεταξὺ τῶν συμβληθεισῶν Δυνάμεων εἰς τὸν καταρτισμὸν ὅλων τῶν διεθνῶν ἐπιτροπῶν καὶ ὑπηρεσιῶν αἵτινες ἐξαρτῶνται ἐκ τούτων εἰς τὰς ὁποίας ἀπόκειται τὸ ἔργον νὰ ἀναδιοργανώσουν κατὰ τρόπον συμβιβαζόμενον πρὸς τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας τὰς διαφόρους δημοσίας ὑπηρεσίας.

Ἰσότης καὶ ἀμοιβαιότης.

Εἰς τὸ 2ον ἄρθρον καθορίζεται ὅτι οἱ ὑπήκοοι μιᾶς ἑκάστης τῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, τὰ βιομηχανικὰ των προϊόντα, τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἀερόπλοια, θὰ ἀπολαμβάνουν πλήρη ἰσότητα δικαιωμάτων μὲ τοὺς τῆς Δυνάμεως ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν θὰ ἀναγνωρίζωνται εἰδικὰ συμφέροντα εἰς ὡρισμένην ζώνην καὶ συγκεκριμένως ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ ζώνης.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 3, αἱ συμβαλλόμεναι Δυνάμεις ὑποχρεοῦνται νὰ παράσχουν ἀμοιβαίαν πρὸς ἀλλήλας διπλωματικὴν ὑποστήριξιν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς θέσεώς των ἐν τῇ ζώνῃ εἰς ἣν τοῖς ἀναγνωρίζονται ἰδιαίτερα συμφέροντα.

Τὸ ἄρθρον 4 καθορίζει ὅτι ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τῆς Ἀνατολίας, ἥτις θὰ διέρχεται διὰ τουρκικοῦ ἐδάφους θὰ διευθύνεται ὑπὸ ὁμάδος κεφαλαιούχων Γάλλων Βρεττανῶν καὶ Ἰταλῶν.

Τὸ ἄρθρον 5 καθορίζει τὰ μερίδια τῶν κεφαλαίων, τὰ ὁποῖα θὰ ἐκχωρηθοῦν εἰς τὰς διαφόρους ἐνδιαφερομένας ὁμάδας ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς Βαγδάτης.

Τὸ ἄρθρον 6 ὁρίζει τὰ γεωγραφικὰ ὅρια τῆς γαλλικῆς καὶ ἰταλικῆς ζώνης ἐπιρροῆς.

Ἡ Ἰταλικὴ ζώνη.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἰταλίαν τὰ ὅρια εἶναι τὰ ἑξῆς: Πρὸς ἀνατολὰς ἀναχωρεῖ ἐκ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Λάμα-σοῦ τοῦ κόλπου τῆς Ἀλεξανδρέττας μέχρι τοῦ Ἐρντιζὰς-Δάγ, δυτικοῦ ὁρίου τῆς ζώνης τῶν ἰδιαιτέρων γαλλικῶν συμφερόντων.

Πρὸς βορρᾶν καὶ πρὸς δυσμὰς ἐκτείνεται μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ τοῦ Ἐσκισεχίρ. Ἡ γραμμὴ ἐκεῖ κάμπτεται ὅπως περιλάβῃ ὁλόκληρον τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἀπὸ Ἐσκισεχὶρ μέχρι Ἰκονίου.

Πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ καὶ μέχρι τῆς Κιουτάχιας διέπεται ὑπὸ μιᾶς γραμμῆς, ἥτις ἀκολουθεῖ τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν Ἐσκισεχὶρ-Ἰκονίου, ἐνῷ εἰς τὴν Κιουτάχιαν ἀφίνει τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν ἐκτὸς τῆς ζώνης.

Ἐκ τοῦ σημείου τούτου πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ μέχρι τοῦ Ἀεσὲς Δὰγ κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, ἐκεῖθεν εἰς τὸ ἀνατολικώτερον σημεῖον ἐν τῷ ὁποίῳ τὸ σύνορον τῆς ζώνης τῶν Στενῶν συναντᾷ τὸ Ἀμπουλεὸν Γκὲνλ, ἀκολουθεῖ ἐπίσης γραμμὴν εὐθεῖαν. Δυτικῶς τοῦ σημείου τούτου κατευθύνεται πρὸς νότον μέχρι τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ ὅστις χύνεται εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Αἰγαίου, περίπου εἰς πέντε χιλιομέτρων ἀπόστασιν βορειανατολικῶς τῆς Νέας Ἐφέσου.

Νοτίως ἡ γραμμὴ φθάνει ἀπὸ τῶν ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ Λάμα-σοῦ τοῦ κόλπου τῆς Ἀλεξανδρέττας μέχρι τοῦ Αἰγαίου.

Οἱ ἄνθρακες τῆς Ποντοηρακλείας.

Τὸ ἄρθρον 7 εἶναι καὶ τὸ σημαντικώτερον, διότι καθορίζει τοὺς ὅρους τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀνθρακοφόρου περιοχῆς τῆς Ποντοηρακλείας ὡς καὶ τὰ μέσα τῆς μεταφορᾶς καὶ φορτώσεως τοῦ ἄνθρακος.

Ὁρίζεται ὅτι ἡ ἐκμετάλλευσις ὡς καὶ πάντα τὰ μέσα ταύτης ἐκχωροῦνται εἰς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν, χωρὶς νὰ παραβλάπτωνται τὰ δικαιώματα καὶ αἱ παραχωρήσεις αἱ γενόμεναι εἰς συμμάχους καὶ οὐδετέρους μέχρι τῆς 30 Ὀκτωβρίου 1918.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ δικαιώματα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τὰ ἀνήκοντα εἰς Ὀθωμανοὺς ὑπηκόους, οὗτοι θὰ ἀποζημιοῦνται ἀπὸ συμφώνου μετὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως ἀλλ' εἰς βάρος τῆς Ἰταλικῆς.

Τὸ αὐτὸ ἄρθρον ὁρίζει ὅτι ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ παράσχουν πρὸς ἀλλήλας ἀμοιβαίαν διπλωματικὴν ὑποστήριξιν διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἐκχωρουμένου εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐδάφους, διὰ τὴν χάραξιν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν καὶ πᾶσαν ἄλλην σχετικὴν ἐργασίαν πρὸς ἐκμετάλλευσιν.

Τὸ ἄρθρον 8 καθορίζει τὰς συνθήκας ὑφ' ἃς ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀποσύρουν τὰ στρατεύματά των ἐκ τῶν ζωνῶν εἰς ἃς ἰδιαίτερα συμφέροντα ἀναγνωρίζονται.

Τὸ ἐν λόγῳ ἄρθρον ὁμιλεῖ περὶ ἀποχωρήσεως, ὅταν ἡ Συνθήκη τῆς εἰρήνης ἐκτελεσθῇ καὶ τὰ μέτρα τὰ γενόμενα διὰ τὴν προστασίαν τῶν χριστιανικῶν μειονοψηφιῶν ἰσχύσωσιν.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 9, ἑκάστη τῶν συμβαλλομένων δυνάμεων εἰς ἣν ἀνεγνωρίσθησαν εἰδικὰ συμφέροντα εἰς μίαν ζώνην τοῦ ὀθωμανικοῦ ἐδάφους θὰ δεχθῇ τὴν εὐθύνην νὰ ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τῆς Συνθήκης τῆς εἰρήνης.

Τὸ ἄρθρον 10, προβλέπει ὅτι οὐδεμία διάταξις τῆς ἐν λόγῳ Συνθήκης δύναται νὰ παρεμποδίσῃ τοὺς ὑπηκόους διαφόρων Κρατῶν νὰ ἐργασθοῦν εἰς τὰς ἐν λόγῳ ζώνας δι' ἐμπορικοὺς καὶ οἰκονομικοὺς σκοπούς.

Διὰ τοῦ 11 ἄρθρου ὁρίζεται ὅτι ἡ Συνθήκη θὰ ἰσχύῃ μεταξὺ τῶν τριῶν συμβαλλομένων Δυνάμεων, ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τῆς Τουρκικῆς Συνθήκης τῆς εἰρήνης.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 24)6 Σεπτ. 1920.

Κύριε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ γνωστοποιήσω ὑμῖν τὴν ἐν Λευκωσίᾳ κατὰ τὴν ἀγορὰν Κύκκου ἵδρυσιν παραγγελιοδοχικοῦ καὶ ἐμπορικοῦ ὑποκαταστήματός μου διὰ τὰς ἀγορὰς Λευκωσίας, Λάρνακος, Ἀμμοχώστου καὶ Πάφου ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀδελφοῦ μου κ. Σωκράτους Ἰωαννίδου καὶ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΛΟΙΖΟΥ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

τὸ ὁποῖον θέλει ἀσχολεῖσθαι εἰς τὰς αὐτὰς ἐργασίας ἃς διεξῆγον μετὰ τῶν πελατῶν μου μέχρι σήμερον μέσον ἀντιπροσώπου, ἤτοι λῆψιν καὶ ἐκτέλεσιν παραγγελιῶν ἐπὶ παντὸς εἴδους.

Παρὰ τῷ ρηθέντι ὑποκαταστήματί μου θέλει ὑπάρχει διαρκὴς μικρὰ παρακαταθήκη διαφόρων εἰδῶν ἐμπορευμάτων πρὸς ἄμεσον ἐφοδιασμὸν τῶν πελατῶν καὶ πρὸς εὐκολίαν αὐτῶν εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους συναγωνισμοῦ.

Ὁ Ἀδελφός μου κ. Σωκράτης Ἰωαννίδης θὰ ὑπογράφῃ ὁ ἴδιος διὰ πᾶσαν ἐργασίαν τοῦ ρηθέντος ὑποκαταστήματός μου καὶ εὐαρεστηθῆτε νὰ λάβητε σημείωσιν τῆς ὑπογραφῆς του ὡς φαίνεται κάτωθι.

Παρακαλεῖσθε νὰ σημειώσητε ὅτι τὸ ρηθὲν ὑποκατάστημά μου θὰ εὐθύνεται μόνον διὰ πᾶσαν νέαν ἐργασίαν διεξαχθεῖσαν μεταξὺ τοῦ Ἀδελφοῦ μου καὶ τῶν πελατῶν.

Διαβεβαιῶν ὑμᾶς ὅτι πᾶσα παραγγελία καὶ συναλλαγὴ θὰ ἐκτελῆται μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀκριβείας καὶ ταχύτητος καὶ εὐελπιστῶν ὅτι θέλετε περιβάλει τὸ ὑποκατάστημά μου μετὰ τῆς αὐτῆς ἐμπιστοσύνης δι' ἧς μὲ ἐτιμήσατε μέχρι σήμερον

Διατελῶ μεθ' ὑπολήψεως

Λ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ

Ὁ Κύριος Σωκράτης Ἰωαννίδης θέλει ὑπογράφει: ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ. (4—2)

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ καταστήσωμεν γνωστὸν εἰς πάντας τοὺς μεθ' ἡμῶν συναλλαττομένους, ὅτι ἀπὸ τῆς 1)14 Αὐγούστου 1920 ἡ ὀνομασία τοῦ καταστήματος καὶ ἡ ὑπογραφή μας θέλει εἶσθαι

ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

καὶ οὐχὶ Ε. Ι. Ἀντωνιάδης ὡς μέχρι σήμερον.

Καθιστῶμεν δ' ἐπίσης γνωστόν, ὅτι ταχυδρομικὴ ἡμῶν διεύθυνσις εἶναι ἡ νέα ὀνομασία τοῦ Καταστήματός μας δηλ. πλήρες τὸ Ὀνοματεπώνυμον ἡμῶν.

Κτῆμα Πάφος τῇ 28)10)8)1920.

Μετὰ τιμῆς

(6-4) ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ Ι. ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλῶ ἵνα λάβῃ ὑπὸ σημείωσιν τὸ Σ. Κοινὸν ὅτι τὴν Ἑταιρείαν τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Γ. ΛΕΟΝΤΙΟΣ & ΣΙΑ

Γραφεῖον ἀποτελοῦσιν ὁ πατήρ μου Λεόντιος Συμεωνίδης καὶ ὁ ἀδελφός μου Κ. Λεοντιάδης ἐκ Λυθροδόντα.

Λευκωσίᾳ τῇ 24)6)9)1920.

Μετὰ τιμῆς

Γ. Λεόντιος.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΣΑΠΩΝΕΣ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ

ΑΔΕΛΦΩΝ Ν. ΖΑΒΟΓΙΑΝΝΗ

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΣΑΠΩΝΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΑΡΙΣΤΗΣ

ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ

Ἐν ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ τῷ **1900**
Ἐν ΚΡΗΤΗ τῷ **1900** Χρυσοῦν Βραβεῖον
Ἐν ΣΙΚΑΓῼ τῷ **1893**

ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΑΥΛΗΣ

Εἶναι ὁ καλλίτερος Σάπων διὰ πλῦσιν ἀσπρορούχων.—Λευκαίνει καὶ διατηρεῖ τὰ ἀσπρορροῦχα χωρὶς νὰ τὰ καταστρέφῃ.—Μία καὶ μόνη δοκιμὴ θὰ σᾶς κάμῃ νὰ μὴ μεταχειρίζεσθε παρὰ μόνον τὸ Σαποῦνι "ΖΑΒΟΓΙΑΝΝΗ"

Διαρκὴς παρακαταθήκη παρὰ τῷ ἐν Κύπρῳ Συνεταιρικῷ Οἴκῳ Γ. Π. Λ. ΜΑΥΡΟΪΔΗ ὅστις τυγχάνει ἐν Κύπρῳ Ἀντιπρόσωπος. (13—6)

ΔΗΛΩΣΙΣ

Οἱ ὑποφαινόμενοι τέως μέτοχοι τῆς «Ἑταιρείας Σησαμελαιοπαραγωγῶν» δηλοῦμεν ὅτι ἀπὸ τῆς 10|23 Αὐγούστου 1920 ἀπεχωρήσαμεν ταύτης καὶ ἐξωφλήσαμεν πάντας τοὺς μετ' αὐτῆς λ)σμοὺς μας.

Δηλοῦμεν ἐπίσης ὅτι ἱδρύσαμεν νέον Σησαμελαιοτριβεῖον παρὰ τὴν Ἁγ. Σοφίαν ὑπὸ ἴδιόν μας λ)σμὸν ὅπερ πεποίθαμεν θὰ τύχῃ τῆς ὑποστηρίξεως πάντων τῶν γνωστῶν πελατῶν μας ὡς καὶ τοῦ λοιποῦ Σ. Κοινοῦ.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 17)30)8)1920.

Μουσταφᾶς Μεχμὲτ
Ἀχμὲτ Μουσταφᾶ.

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΩΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Τὸ **δέρμα** εἶναι ὄργανον λεπτόν, ἔχον θαυμασίαν δύναμιν νὰ βελτιῶται ὑπὸ περιστάσεις ὄχι ἐξαιρετικάς.

Περιποιεῖσθε τὸ δέρμα κοσμίως

Προσέχετε εἰς τὸ **εἶδος** τοῦ σάπωνος.

Ἀφαιρεῖτε πάντοτε τὰς **σαπουνάδας**, μὲ μῖγμα καθαροῦ ὕδατος καὶ Ὀατίνης.

Ἡ **Ὀατίνη**, ἡ ἀλοιφὴ αὐτὴ τοῦ προσώπου, εἰσέρχεται εἰς τοὺς πόρους τοῦ δέρματος καὶ ἀφαιρεῖ τὴν ἀκαθαρσίαν καὶ τοὺς ρύπους ποῦ ἐμφωλεύουν ἐκεῖ.

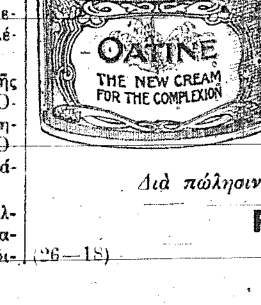

Διατηρεῖτε τοὺς πόρους τοῦ δέρματος διαφανεῖς καὶ καθαροὺς καὶ οὕτω θὰ **ἀνακαλύψητε** τὸ μυστήριον **τῆς ὡραίας μορφῆς.**

Δοκιμάσατε τὴν «Ὀατίνην» τρίβοντες αὐτὴν ἐπὶ τοῦ δέρματος. Θὰ ἴδητε ὅτι ὅταν **σπογγίσητε** τὴν ἀλοιφὴν αὐτὴν θ' ἀφαιρεθοῦν μὲ αὐτὴν ὁ ρύπος καὶ ἡ ἀκαθαρσία ποῦ ἐκρύπτοντο ἐντὸς τῶν πόρων. Πρᾶγμα ποῦ δὲν κατορθώνει ὁ σάπων καὶ τὸ ὕδωρ ἢ οἱαδήποτε ἄλλη ἀλοιφή.

Διὰ πώλησιν λιανικὴν καὶ χονδρικὴν ἀπευθυντέον εἰς τὸ

PETIT BAZAR

Λευκωσίαν.

(26—18)

ΝΟΜΟΘΕΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ 29)11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Καθ' ὃ προηγγέλθη, τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν τῇ 9 π. μ. τοῦ π. Σαββάτου, παρῆσαν δὲ κατ' αὐτὴν ἅπαντα τὰ ἐπίσημα μέλη, καὶ οἱ ἐν Κύπρῳ παραμένοντες ἐκ τῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν, ἐκ τῶν Μωαμεθανῶν δὲ μόνος ὁ Ἰρφὰν ἐφέντης.

Κατατίθενται εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Νομοθετ. Συμβουλίου τὰ νομοσχέδια, τοὺς τίτλους τῶν ὁποίων ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ.

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΩΝ ΔΑΣΜΩΝ, ΕΜΜΕΣΩΝ ΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΡΟΣΟΔΩΝ.

Πρῶτον φέρεται τὸ Περὶ τροποποιήσεως τοῦ «Περὶ τελωνειακῶν δασμῶν, ἐμμέσων φόρων καὶ δημοσίων προσόδων νόμου.»

Ὁ κ. ΛΟΥΗΣ ζητεῖ ὅπως προηγηθῇ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Νομοσχέδιον, ἀλλ' ἡ αἴτησίς του διὰ ψηφοφορίας ἀπορρίπτεται.

Ἄρχεται ἡ συζήτησις κατ' ἄρθρον ἐπὶ τοῦ Νομοσχεδίου καὶ προτείνονται διάφοροι τροποποιήσεις, μὴ γενόμεναι δεκταί.

(8 ἄρθρον.)

Ὁ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ ΖΗΝΩΝ προτείνει νὰ ἰσχύῃ ἐπὶ ἓν ἔτος ἀκόμη ὁ παρὼν νόμος, ν' ἀναβληθῇ δηλ. ἡ ἐπιψήφισις αὐτοῦ ἵνα ἐκφράσωσιν ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὰ ἀπουσιάζοντα αἱρετὰ μέλη τὴν γνώμην των. Ἡ πρότασις δὲν γίνεται δεκτή.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ 11ου ἄρθρου ὁ κ. Εὐγένιος καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι γνώμη τῶν παραγωγέων ἐμπόρων καὶ ἐξαγωγέων εἶνε ἡ διατήρησις τῆς νῦν ὑπαρχούσης διατιμήσεως τῆς δεκατείας μὲ αὔξησιν ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐξαγωγῆς. Ζητεῖ πληροφορίας πῶς θὰ ὑπολογισθῇ ἡ δεκατεία, ἂν ἐπὶ τῆς τιμῆς εἰς τὴν ὁποίαν ἀγοράζουν οἱ ἔμποροι ἢ εἰς τὴν ὁποίαν πωλοῦν.

Ο ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ δηλοῖ, ὅτι ἡ ἐκτίμησις θὰ γίνηται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ 29 ἄρθρου τοῦ Νόμου τοῦ 1879 δηλαδὴ ἐπὶ τῆς τοπικῆς ἀγοραίας τιμῆς τῆς ἐπικρατούσης εἰς τὸν κυριώτερον λιμένα τῆς ἐξαγωγῆς.

Ὁ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο θὰ παρέχῃ μεγάλας δυσκολίας καὶ χρονοτριβήν. Διαβιβάζει τὰ παράπονα τῶν ἐξαγωγέων καὶ εἰσηγεῖται ν' ἀναβιβασθῇ τὸ δικαίωμα δεκάτης ἐπὶ τῆς ἐξαγωγῆς ἀπὸ 1 σελ. εἰς 1 1)2.

Ὁ κ. ΣΕΒΕΡΗΣ συμφωνεῖ μὲ τὴν γνώμην τοῦ κ. Εὐγενίου καὶ προσθέτει ὅτι τὸ μέτρον θὰ προκαλέσῃ καὶ ἀνισότητας.

Διὰ τὰ χαρούπια, λέγει, ὅτι ἡ τιμή των δὲν εἶναι πάντοτε ἡ αὐτή οὔτε ὅλοι οἱ ἔμποροι ἀγοράζουν εἰς τὰς αὐτὰς τιμάς. Καὶ ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς ἡ τιμὴ ποικίλλει ἀπὸ 20-30 σελ. τὸν στατῆρα. Εἰς δὲ καὶ ὁ αὐτὸς πελάτης δύναται νὰ πληρωθῇ ἐπὶ τιμῆς ἐχούσης τοιαύτας διακυμάνσεις. Ἐὰν ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου ἐφαρμοσθῇ ὡς ἔχει, θὰ εἶνε εἰς βάρος τῶν χαρουποπαραγωγῶν διότι ἡ δεκάτη καὶ αἱ λοιπαὶ ἐπιβαρύνσεις τελειωτικῶς πληρώνονται ὑπὸ τοῦ χωρικοῦ καὶ πᾶσα ἐλαστικότης εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς δεκάτης θὰ εἶνε εἰς βάρος τοῦ χωρικοῦ, διότι πάντοτε ὁ ἔμπορος κατὰ τὴν πληρωμὴν θὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς πληρωτέας δεκατείας εἰς βάρος τοῦ χωρικοῦ. Κρούει τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου καὶ ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τῆς ζημίας τῶν παραγωγῶν ἐνῷ ἐξ ἄλλου θὰ ὠφελῶνται οἱ κερδοσκόποι ἐκ τῶν ἐμπόρων.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ παρατηρεῖ καὶ αὐτὸς τὸ δύσκολον τοῦ τοιούτου καθορισμοῦ τῆς φορολογίας. Παρατηρεῖ ὅτι εἰς τοὺς τρεῖς τῆς Πάφου λιμένας ἐξαγωγῆς (Πάφου, Πέγειας, Χρυσοχοῦς) αἱ τιμαὶ ποικίλλουν (25/-, 20/- καὶ 22/-). Οἱ ἔμποροι ἀγοράζουν παρὰ μεσιτῶν εἰς πολὺ ὑψηλοτέρας τῶν ἀνωτέρων τιμῶν (ἴσως 30/-) Ποίαν λοιπὸν ἀξίαν θὰ λάβῃ ὡς βάσιν ἡ Κυβέρνησις πρὸς διακανόνισιν τῆς δεκατείας;

Ὁ ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ δηλοῖ ὅτι θὰ λαμβάνηται ὡς βάσις ἡ τιμὴ τοῦ κυριωτέρου λιμένος τῆς ἐξαγωγῆς.

Ὁ κ. ΝΙΚΟΛΑΙΔΗΣ παρατηρεῖ τὰς δυσκολίας πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν δικαιωμάτων τούτων καὶ θεωρεῖ προτιμότερον νὰ κανονισθῇ ἐκ τῶν προτέρων.

ΕΜΦΙΕΤΖΗΣ. Προτείνει ν' αὐξηθῇ τὸ νῦν ἐν ἰσχύϊ κατὰ μονάδα κατὰ 50 ο)ο. Διὰ ψηφοφορίας ἡ πρότασις ἀπορρίπτεται.

ΣΕΒΕΡΗΣ ὑποβάλλει πρότασιν ὅπως κανονίζεται τὸ δικαίωμα (ὁ δασμὸς) ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Μετζιλὶς Ἰταρέ. Ἡ πρότασις καταψηφίζεται.

Ὁ κ. ΛΟΥΗΣ εἰς τὸ τέλος φέρει ἔνστασιν κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου ἵνα μὴ φέρῃ εὐθύνην, ὅτι ἐψηφίσθη τόσον σοβαρὸν νομοσχέδιον εἰς διάστημα ὀλιγώτερον τῆς ὥρας. Ἐπιθυμοῦμεν βεβαίως ἀναθεώρησιν τοῦ δασμολογίου. Ἐζητήσαμεν ἀναβολὴν ἵνα ζητήσωμεν μερικὰς λεπτομερείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀλλὰ δὲν παρεχωρήθη. Ἐξακολουθῶν ὁ κ. Λούης ἀναφέρει ὅτι δὲν ἐγνώσθησαν τὰ ἀποτελέσματα τῆς μελέτης ἐπιτροπείας εἰς ἣν ἀνετέθη ἄλλοτε τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ζητεῖ παρὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως μερικὰς λεπτομερείας, τὰς ὁποίας οὗτος παρέχει, ὑπολογίζων κατὰ τὰ διάφορα ἐπισυναπτόμενα δελτία περὶ τὰς £40,000 τὸ εἰσπραχθησόμενον ποσόν.

Ὁ κ. ΣΕΒΕΡΗΣ βεβαιοῖ ὅτι τοῦτο θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς £80,000.

Ὁ κ. ΛΟΥΗΣ ἐπιμένει διαμαρτυρόμενος διὰ τὸν τρόπον τῆς εἰσαγωγῆς τόσον σοβαροῦ νομοσχεδίου. Ἀναφέρει ὅτι μόνον πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἐστάλη τὸ νομοσχέδιον εἰς τοὺς βουλευτὰς καὶ δὲν εἶχον καιρὸν νὰ ἐπεξεργασθῶσι τοῦτο καὶ μελετήσωσι τὰ διάφορα δελτία.

Ἀναφέρει ὅτι ἐσπευσμένη ἐπιψήφισις νομοσχεδίων ἔφερε τὸ συμβούλιον εἰς τὴν ἀνάγκην τροποποιήσεων τοῦ αὐτοῦ Νόμου εἰς ἓν ἔτος καὶ ὅτι δὲν ἔπρεπε ἡ αὐτὴ τακτικὴ νὰ τηρηθῇ καὶ διὰ τὸ τοσαύτης σοβαρότητος νομοσχέδιον τοῦτο.

Ἀναφέρει ὅτι αἱ αὐταὶ παρατηρήσεις αἵτινες ἔγιναν περὶ τῆς φορολογίας τῶν χαρουπιῶν ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰ ἄλλα εἴδη περὶ τῶν ὁποίων προνοεῖ τὸ νομοσχέδιον. Τέλος δηλοῖ ὅτι θὰ καταψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον.

Ὁ κ. ΣΕΒΕΡΗΣ. Δὲν ἐγείρομαι κ. Πρόεδρε ἵνα ἀναπτύξω τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους θὰ καταψηφίσω τὸ νομοσχέδιον. Μίαν ἀκόμη φορὰν μ' ἐδίδαξεν ἡ πεῖρα ὅτι οὐδεμίαν ἐν τῷ Συμβουλίῳ ἐπίδρασιν ἔχει ἡ φωνὴ τῶν αἱρετῶν μελῶν. Ἐγείρομαι ἵνα ἐκφράσω τὴν ζωηρὰν διαμαρτυρίαν μου διὰ τὸν τρόπον, δι' οὗ ἡ Κυβέρνησις εἰσήγαγε καὶ ζητεῖ τὴν ἐπιψήφισιν τοιούτου νομοσχεδίου.

Νομοσχέδιον προωρισμένον νὰ μεταβάλῃ τὴν φορολογίαν, νὰ ἐπιβάλῃ ἐπὶ τῆς ἤδη κεκυρτωμένης ράχεως τοῦ Κυπρίου χωρικοῦ ὑπὲρ 100χιλ. λιρῶν ζητεῖ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἐπιψηφίσῃ διὰ τρόπου μὴ ἀπαντῶντος εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Κυπριακῆς Ἱστορίας ἀπὸ τῆς κατοχῆς.

Ζητεῖτε τὴν ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου τοσούτου σοβαροῦ, ὅταν βλέπετε ὅτι ἡ ἡμετέρα φάλαγξ εἶνε τοσοῦτον ἠραιωμένη ἀπέναντι τῆς πάντοτε συμπαγοῦς ἰδικῆς σας. Καὶ παραβλέπετε τὸ γεγονός, ὅτι εἷς καὶ μόνον τῶν 12 αἱρετῶν μελῶν συμφωνεῖ πρὸς ὑμᾶς, ἐνῷ ἄλλοι ἐξέφερον ἤδη ἐναντίαν γνώμην καὶ ἄλλοι ἀπόντες, δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐκφράσωσι τὴν γνώμην των.

Ἀναγνωρίζω, ὅτι εἶνε ματαιοπονία νὰ καταναλίσκω τὸν χρόνον τοῦ συμβουλίου καὶ νὰ διατυπῶ παράπονα. Τὸ μόνον, ὅπερ παρακαλῶ, εἶνε ὅπως εὐαρεστηθῇ ἡ Ὑμετ. Ἐξοχότης, ὅταν θ' ἀποστείλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον πρὸς ἔγκρισιν, νὰ συνοδεύσῃ τὸ νομοσχέδιον καὶ μὲ τὰ πρακτικά, διότι ἐλπίζω, ὅτι ἐκεῖθεν θὰ τύχωμεν δικαιοσύνης.

ΙΡΦΑΝ. Δὲν συμφωνεῖ πρὸς τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ προλαλήσαντος διότι δὲν εἶνε λάθος τῆς Κυβερνήσεως ἂν λείπουν τινὰ τῶν μελῶν, ἀλλὰ λάθος ἰδικόν των διότι λείπουν.

ΕΜΦΙΕΤΖΗΣ. Δὲν εἶναι λάθος Κύριε πρόεδρε ἂν ἀπουσιάζωσι τὰ Ἑλληνικὰ μέλη ἐκ Κύπρου ἐργαζόμενα διὰ ζήτημα διὰ τὸ ὁποῖον εἶνε πολὺ ὑπερήφανοι.

Τεθέντος τοῦ ὅλου νομοσχεδίου εἰς ψηφοφορίαν ψηφίζεται διὰ τῆς ψήφου τῶν ἐπισήμων μελῶν καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς ψήφου.

ΤΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤ. ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Κατατίθεται ἐπὶ τῆς τραπέζης τοῦ Συμβουλίου ὑπὸ τοῦ **Ἀρχιεπόπτου τῶν σχολείων** ὅστις ποιεῖται καὶ τὴν εἰσήγησιν ἐπ' αὐτοῦ.

Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο τὸ Ἑλληνικὸν Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον θὰ ἀποτελῆται ἐκ τοῦ Ἀρχιγραμματέως, ὡς προέδρου, τοῦ Ἀρχιεπόπτου ἢ ἀντιπροσώπου του ὡς γεν. γραμματέως, ἐκ τῶν τριῶν Ἑλλήνων βουλευτῶν ἐκλεγομένων μεταξὺ τῶν ἐννέα τοιούτων ἐπὶ διετίαν, καὶ ἑτέρων ἐξ μελῶν Ἑλληνικῶν ἐκλεγμένων ἑνὸς παρ' ἑκάστου Ἐπαρχ. Διοικ. Συμβουλίου (Ἰταρέ.)

Αἱ σχολικαὶ ἐπιτροπεῖαι τῶν πόλεων θὰ ἀποτελῶνται ἐξ ἓξ μελῶν εἴτε ἐκ τῶν Ἑλλην. μελῶν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου εἴτε ἐξ ἄλλων προσώπων ἐκλεγομένων ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ προέδρου αὐτοῦ.

Αἱ Χωριτικαὶ σχολικαὶ ἐπιτροπεῖαι θὰ εἶναι αὐταὶ αἱ χωριτικαὶ ἐπιτροπεῖαι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ οἰκείου μουκτάρου.

Αἱ ἐπιτροπεῖαι αὗται θὰ ἔρχωνται εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου ἐπὶ διαφόρων σχολ. ὑποθέσεων.

Ὁ Μ. Ἁρμοστὴς ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ Ἐκπαιδ. Συμβουλίου θὰ καθορίζῃ τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία ἐν αἷς θὰ λειτουργήσωσι σχολεῖα κατὰ τὸ ἑπιὸν σχολ. ἔτος, τὴν φύσιν καὶ τὸν βαθμὸν ἑκάστου σχολείου, τὸν βαθμὸν καὶ τὰ ὀνόματα τῶν διοριστέων διδασκάλων ἐν ἑκάστῳ σχολείῳ καὶ τὸν πληρωτέον ἑκάστῳ μισθὸν κατὰ τὸν βαθμὸν αὐτοῦ.

Ἕκαστος διδάσκαλος φθάνων εἰς ἡλικίαν ἑξήκοντα ἐτῶν καὶ ἑκάστη διδασκάλισσα εἰς ἡλικίαν 55 ἐτῶν μετὰ τὴν ἐν ἰσχύϊ ἐνέργειαν τοῦ νόμου τούτου θὰ διαγράφεται τοῦ καταλόγου τῶν διδασκάλων.

Ὅστις δὲ τῶν διδασκάλων ὑπηρετήσῃ 15 ἔτη καὶ τῶν διδασκαλισσῶν δέκα ἔτη μετὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Ἀρχιεπόπτου περὶ ἀγαθῶν καὶ πιστῶν ὑπηρεσιῶν, θὰ λαμβάνῃ δωρεὰν τὸν μέσον μισθὸν ἑνὸς μηνὸς δι' ἕκαστον τῶν ἐτῶν τούτων.

Αἱ διὰ τὴν δημοτ. Παιδείαν δαπάναι θὰ καταβάλλωνται ἀπὸ τοῦ Ταμείου τῆς Παιδείας, τὸ ὁποῖον θὰ ἔχῃ πόρους ἀπὸ προσθέτου φορολογίας 2 1)2 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ πάσης ἰδιοκτησίας ὑποκειμένης σήμερον εἰς Κτηματικὸν φόρον—Βεργὶ-Κιμὰτ—ἐν τοῖς χωρίοις, καὶ ἀπὸ προσθέτου φορολογίας 4 ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἐπὶ πάσης ἰδιοκτησίας ὑποκειμένης ἤδη εἰς φόρον καλούμενον Βεργὶ-Κιμὰτ ἐν ταῖς πόλεσιν· ὡσαύτως ἀπὸ τοῦ διπλασιασμοῦ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν προβάτων, τῶν αἰγῶν καὶ τῶν χοίρων καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ φόρου τούτου θὰ διατίθεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τῆς Παιδείας.

Αὗται εἶναι ἐν γενικωτάταις γραμμαῖς αἱ κυριώταται καὶ οὐσιωδέσταται διατάξεις τοῦ νομοσχεδίου τούτου, αἵτινες καὶ καθ' ἑαυτὰς ἐμφαίνουσι τὴν πραγματικὴν πρόθεσιν τῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν παιδείαν τοῦ τόπου.

Ἀναφέρει ὁ Ἀρχιεπόπτης τὰς ἄλλοτε γενομένας εἰσηγήσεις τῶν πραγματογνωμόνων καὶ τὰς ἐπὶ τοῦ Ἁρμοστοῦ Γκούλδ Ἄδαμς προσπαθείας πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς παιδείας, τὰς ὁποίας ἠμπόδισεν ἡ ἔκρηξις τοῦ πολέμου.

Ἀναφέρει τὴν τελευταίαν ὀξύτητα τοῦ ζητήματος ὡς ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν δαπανῶν καὶ τῶν μισθῶν. Καὶ ὑπενθυμίζει ὅτι ἀποτέλεσμα τῶν παραστάσεων καὶ ἀνεπισήμων συνεδριῶν πρὸ μηνῶν κατέληξαν εἰς τὴν εἰσαγωγὴν Νομοσχεδίου.

Ἀναφέρει, ὅτι τὸ Νομοσχέδιον ἐκφράζει τὴν εἰλικρινῆ ἐπιθυμίαν τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διακανόνισιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος καὶ βαδίζεται ἐπὶ τῶν συστάσεων τῶν πραγματογνωμόνων, ψηφιζόμενον δὲ θὰ ὠφελήσῃ τοὺς διδασκάλους καὶ θὰ ἐφοδιάσῃ τὰ σχολεῖα δι' ἱκανοῦ προσωπικοῦ.

Τὸ νομοσχέδιον αἴρει τὸ σύστημα τῆς σχολικῆς φορολογίας. Κατὰ τὸ 1913-14 ἡ δαπάνη διὰ τὴν παιδείαν ἦτο £13 χιλ. τὸ 1919-20 £40 χιλ. κατὰ δὲ τὸ 1920-21 κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς θὰ ὑπερβῇ τὰς £60 χιλ.

Εἰς τὴν ἀνεπίσημον συνεδρίαν ἐκανονίσθη ἡ προσεχὴς δαπάνη εἰς £80 χιλ. Οἱ προτεινόμενοι φόροι θ' ἀντικαταστήσωσι τὴν φορολογίαν διὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ καὶ ὁ τόπος ἀντὶ 60 χιλ. θὰ πληρώσῃ οὕτω 40 χιλ. Ὡς χρόνος ἐφαρμογῆς τοῦ νομοσχεδίου ἐτέθη ἡ 1 Ὀκτωβρίου ἀντὶ τῆς ἀρχικῶς ὁρισθείσης 1 Ἀπριλίου.

Διὰ τὰς λοιπὰς διατάξεις δὲν λέγει πολλὰ εἰς τὴν α' ἀνάγνωσιν, διότι αἱ κύριαι τῶν διατάξεων ἐφάνη ὅτι γίνονται δεκταὶ ἐκ τῶν συζητήσεων τοῦ τύπου καὶ τῶν προκρίτων.

Ἡ πληρωμὴ τῶν διδασκάλων ἐκ γενικοῦ ταμείου συνεπάγεται καὶ τὸν διορισμὸν αὐτῶν ἐκ γενικοῦ σωματείου, τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἐπωφελὲς εἰς τοὺς διδασκάλους.

Ἀπὸ τοῦ 1902 ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ διορισμοὶ εἰς ἑκάστην Κομητείαν ἀνετέθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον αὐτῆς καὶ οἱ διδάσκαλοι ἀντὶ νὰ διατρέχωσι τὰ χωρία πρὸς εὕρεσιν θέσεως θὰ ἔχωσιν ἕκαστος τὴν κατάλληλον θέσιν.

Προβλέπει ὅτι ἐκτὸς ὀλίγων λόγῳ προαγωγῆς αἰτήσεων πρὸς μετάθεσιν ἢ ἄλλως, δὲν θὰ γίνωνται μεταθέσεις ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος.

Αἱ χωριτικαὶ σχολ. ἐπιτροπεῖαι καταργοῦνται.

Ὑπάρχουσι διατάξεις διὰ τὴν ἴδρυσιν σχολικῶν κτιρίων καὶ διὰ δώρων πρὸς διδασκάλους ἀποχωροῦντας.

Προτείνει εἶτα τὴν α' ἀνάγνωσιν τοῦ νομοσχεδίου.

Ὁ κ. ΛΟΥΗΣ ἐνίσταται κατὰ τοῦ Νομοσχεδίου οὐχὶ διὰ νὰ μὴ εἰσαχθῇ περὶ παιδείας νομοσχέδιον ἀλλὰ διότι δὲν εἶναι τώρα ὁ κατάλληλος πρὸς τοῦτο καιρός.

Μολονότι, λέγει, ὑπῆρξα ἐξ ἐκείνων οἵτινες εἰσηγήθησαν τὴν ἀνάγκην τῆς λύσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ ζητήματος, ὅπου ἔφθασαν τὰ πράγματα αἰσθάνομαι καθῆκον νὰ ἐνστῶ κατὰ τῆς ψηφίσεως τοῦ Νομοσχεδίου τούτου. Δὲν θὰ χαρακτηρίσω τοῦτο ὡς αἰφνίδιον, ὡς τὸ προηγούμενον, διότι ὅλοι ἀπὸ καιροῦ μελετῶμεν καὶ συζητοῦμεν τὸ Ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα.

Εἷς ἐκ τῶν κυρίων λόγων εἶναι ὅτι δὲν εἴμεθα πλήρεις εἰς τὰς τάξεις μας. Δὲν γνωρίζω ποία θὰ ἦτο ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, ἂν τὸ Συμβούλιον ἦτο πλῆρες, ἀλλὰ δηλῶ ὅτι ὅλα τὰ αἱρετὰ μέλη θὰ φέρωσι τὴν εὐθύνην.

Ἐπιθυμῶ νὰ εὐχαριστήσω τὴν Κυβέρνησιν διότι ἐπιθυμεῖ τὴν λύσιν τοῦ Ἐκπαιδ. ζητήματος, δὲν δύναμαι ὅμως νὰ τὴν εὐχαριστήσω διότι δὲν ἠθέλησε ν' ἀκούσῃ τὰς γενομένας εἰσηγήσεις.

Διὰ πολλούς, ἀλλὰ κυρίως διὰ δύο λόγους, ἐνίσταμαι: Α' τὸ προέχον οἰκονομικὸν ζήτημα. Ἔχετε ἐκπεφρασμένην τὴν γνώμην τῶν Ἑλληνικῶν μελῶν ὅτι θὰ εἴχετε τὴν ὑποστήριξίν των ἂν ἱδρύετο ἐκπαιδευτικὸν ταμεῖον, παρόμοιον τοῦ Ἀκριδικοῦ, εἰς ὃ νὰ συρρέωσι πάντα τὰ ποσὰ τὰ εἰσπραττόμενα δι' οἱασδήποτε φορολογίας.

Ἡ Κυβέρνησις ὅμως ἐδήλωσε διὰ τρόπου μᾶλλον αὐστηροῦ, ὅτι δὲν ἐννοεῖ ν' ἀκούσῃ περὶ τούτου. Ἡ δήλωσις ἦτο σαφὴς καὶ κατηγορηματική.

Περὶ τοῦ ζητήματος τούτου εἶχον ὑποβάλῃ ὑπόμνημα πρὸς τὸν Ἀρχιεπόπτην καὶ δὲν γνωρίζω ἂν ἐγνώσθη τοῦτο. Εἰς τὸ ὑπόμνημα τοῦτο ὑπεδείκνυον κονδύλια δι' ἄμεσον καὶ κονδύλια δι' ἔμμεσον φορολογίαν. Ἐν περιπτώσει δὲ εὐρωστίας τοῦ ταμείου ὥστε νὰ δύναται νὰ ἐπαρκέσῃ τοῦτο διὰ δύο ἔτη ὑπεδείκνυον προσωρινὴν κατάργησιν οἱουδήποτε κονδυλίου ἀμέσου φορολογίας, ὡς συμβαίνει εἰς τὸ Ἀκριδικὸν Ταμεῖον.

Ἀπὸ τῆς ἀρνήσεως τῆς Κυβερνήσεως διεφωνήσαμεν τελείως, ἐν τούτοις δὲν ἀπεχωρήσαμεν τῶν εἰδικῶν ἐκείνων συνεδριῶν ἵνα δείξωμεν τὸ ἐνδιαφέρον μας διὰ τὸ ζήτημα καὶ ἐλπίζοντες νὰ πείσωμεν τὴν Κυβέρνησιν ν' ἀσπασθῇ τὰς γνώμας μας.

Ἡ Κυβέρνησις ἐδήλωσε *pound per pound*, ὅτι θὰ ἔδιδε τόσον ποσὸν δι' ἀμέσου, ὅσον θὰ εἰσεπράττετο δι' ἐμμέσου φορολογίας. Πλὴν ὄχι μόνον δὲν δίδει ἀλλὰ καὶ ὠφελεῖται διὰ τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἡ Κυβέρνησις εἰς βάρος τῆς παιδείας. Ἡ Κυβέρνησις προηγουμένως χάριν τῆς παιδείας εἰσήγαγε νομοσχέδιον, τὸ ὁποῖον περιέβαλε μὲ ἰσχὺν νόμου, δι' οὗ θὰ εἰσπράττῃ περὶ τὰς £80,000 ἐξ ὧν ἐνδεχόμενον νὰ δίδῃ περὶ τὰς £40,000 καὶ νὰ ὠφελῆται £40,000 ὡς θὰ ὠφελῆται καὶ τὸ ποσὸν ὅπερ δίδει κατ' ἔτος ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ εἰς χορηγίαν ὑπὲρ τῆς παιδείας περὶ τὰς £10,000 Ὡς ἀμοιβὴν τῆς λύσεως τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ θὰ λάβῃ οὕτω περὶ τὰς £50 χιλιάδας. Τί λοιπὸν δίδει;

Ἀφαιρεῖ τὸ ἐτησίως διδόμενον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ ἐπιβαρύνει τὸν Κύπριον πάλιν δι' ὁλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς Παιδείας. Τὸ βάρος θὰ πέσῃ ὁλόκληρον ἐπὶ τοὺς κτηματίας τοὺς ὁποίους ἔπρεπεν ἡ βουλὴ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ὑποστηρίζῃ διότι οὗτοι στηρίζουσι τὰς δημοσίας προσόδους.

Εἰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας εἶναι ὅλοι κτηματίαι εἶναι τοῦτο ὑποφερτόν. Ἀλλ' εἰς χώραν εἰς τὴν ὁποίαν ποσοστὸν μόνον εἶναι κτηματίαι εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιφορτίζωνται οὗτοι μὲ ὁλόκληρον τὸ ποσόν;

Εἰσάγετε νόμους προστατεύοντας τοὺς κτηματίας ἀπὸ τῶν ἐμπόρων, δανειστῶν καὶ τοκογλύφων καὶ ἔρχεσθε τώρα νὰ ἐπιβαρύνητε τὸν κτηματίαν καὶ νὰ προστατεύσητε ἐκείνους ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐζητήσατε νὰ προφυλάξητε τοὺς κτηματίας.

Γνωρίζετε ὅτι οἱ πλεῖστοι κτηματίαι ἔχουσιν ὑποθηκεύσῃ τὰ κτήματά των εἰς μὴ ἔχοντας κτήματα, ἀλλ' ἐκμεταλλευομένους τὸν κτηματίαν.

Βεβαίως πρέπει καὶ ὁ κτηματίας νὰ φορολογηθῇ διὰ τὴν μόρφωσιν τῶν τέκνων του, ἀλλὰ διὰ τὸν αὐτὸν λόγον πρέπει νὰ φορολογηθῇ καὶ ὁ μὴ κτηματίας ἔχων ὅμως ἄλλην περιουσίαν.

Ἡ βάσις δὲν εἶναι δικαία.

Ζητεῖτε νὰ πληρώσῃ ὁ κτηματίας 2 1)2 00)00 δηλαδὴ διπλάσιον τοῦ σημερινοῦ.

Καὶ δὲν βλέπω πῶς εἶναι δίκαιον νὰ διπλασιασθῇ ὁ φόρος τοῦ ἔχοντος πρόβατα, αἶγας ἢ χοίρους.

Ἕτερος λόγος δι' ὃν ἐνίσταμαι εἶναι ὅτι μᾶς ἀφαιρεῖτε τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ τῶν διδασκάλων μας, τὸ ὁποῖον περιέρχεται εἰς χεῖρας τῆς διοικούσης ἀρχῆς. Καταργεῖτε τὰς χωριτικὰς ἐπιτροπείας καὶ ἀφίνετε τὸ δικαίωμα εἰς τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Συμβούλιον νὰ εἰσηγῆται εἰς τὸν Ἁρμοστὴν τοὺς διορισμοὺς καὶ ἂν ὁ Ἁρμοστὴς διορίσῃ ἔχει καλῶς, εἰδ' ἄλλως μένουν τὰ σχολεῖα ἄνευ διδασκάλων.

Ἐδίδετε μέχρι σήμερον ποσόν τι καὶ ὅμως δὲν ἀπεπειράθητε ν' ἀφαιρέσητε τὸ δικαίωμα τοῦτο. Σήμερον κερδίζετε ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ, ὡς ἀνέφερα προηγουμένως, καὶ ζητεῖτε πρὸς τούτοις ν' ἀφαιρέσητε τὸ δικαίωμα τοῦ διορισμοῦ.

Μία τοιαύτη λύσις δικαίως προκαλεῖ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἐντίμου εἰσηγητοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν θλῖψιν τῶν αἱρετῶν μελῶν. Ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων αἱ ἐκκλησίαι καὶ τὰ τεμένη ἐφρόντιζον διὰ τὰ σχολεῖα, οἱ δὲ ἀρχιερεῖς ἦσαν οἱ πρόεδροι τῶν σχολείων τῶν πόλεων, ἐνῷ σήμερον ἀφαιρεῖτε ἀπὸ αὐτοὺς τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν τοὺς διδασκάλους των.

Ἐνόμισεν ὁ ἐντ. Εἰσηγητὴς ὅτι εὗρε λύσιν θαυμασίαν, διότι δὲν θὰ γίνωνται ἐκλογαὶ καὶ ἀναθέτει καθήκοντα σχολικῶν ἐπιτρόπων εἰς τοὺς δημάρχους καὶ τὰ δημοτικὰ Συμβούλια. Ἂν οὗτοι εἶναι ἁρμόδιοι διὰ νὰ φροντίζωσι περὶ βελτιώσεως τῶν ὁδῶν καὶ τοῦ φωτισμοῦ... δὲν βλέπω ὅτι θὰ εἶναι καὶ ἁρμόδιοι διὰ τοὺς διδασκάλους καὶ δὲν βλέπω τὸν λόγον διατὶ ν' ἀφαιρεθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἀπὸ τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τὰς Ἐπιτροπείας.

Τί κακὸν εἴδετε ἀπὸ τοὺς Μητροπολίτας, ὥστε νὰ θέλητε ν' ἀπαλλάξητε τούτους τῶν δικαιωμάτων των;

Καὶ ὁμολογῶ πῶς δὲν ἐννοῶ διατὶ ὁ Ἀρχιεπόπτης ἐπιθυμεῖ ν' ἀπομακρύνῃ τοὺς κληρικοὺς ἀπὸ τῶν σχολείων ἐνῷ καὶ αὐτὸς ἀνήκει εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου.

Ἐνθουσιᾷ ὁ ἐντ. Ἀρχιεπόπτης ὅτι θὰ λείψουν αἱ ἐκλογαὶ καὶ θὰ διορίζῃ τὸ Ἐκαιδευτικὸν Συμβούλιον. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο πῶς ἀπαρτίζεται; Ὁμιλῶ διὰ τὰ Ἑλληνικὰ Σχολεῖα καὶ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ παρεξηγηθῶ. Τὰ 6 μέλη θὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τοῦ εὐλογημένου Μετζιλὶς Ἰταρέ. Ὑποθέτω δὲ ὅτι θὰ ἐκλέγωνται ὑπὸ τῶν δύο Ἑλληνικῶν μελῶν καὶ θὰ εἶναι ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Διοικητοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον, θὰ σταλῇ ὁ ἔχων ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ψῆφον τοῦ διοικητοῦ καὶ οὕτω τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου θὰ εἶναι τὰ προσκείμενα εἰς τὴν διοικοῦσαν ἀρχήν.

Πόσε καὶ εἰς πόσας συνεδρίας θὰ δύναται τὸ συμβούλιον τοῦτο ν' ἀνταποκριθῇ πρὸς τὴν τόσον σοβαρὰν ἀποστολήν του; Ὑπῆρξα μέλος τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου καὶ γνωρίζω τὸν τρόπον καθ' ὃν τοῦτο ἐργάζεται. Εἰς σπανιωτάτας περιστάσεις εἶναι πλῆρες καὶ ἐπιμαρτύρομαι τὸν ἐντ. Ἀρχιεπόπτην, καὶ τὰς μικρὰς τοῦ ἐργασίας ἐκτελεῖ βεβιασμένως. Τί θὰ γίνῃ τότε;

Τὸ τμῆμα τῆς παιδείας θὰ παρουσιάζῃ ἕνα κατάλογον καὶ θὰ ἐπικυροῦται οὗτος διότι δὲν εἶναι ἀνθρωπίνως δυνατὸν νὰ ὑποδείξουν δι' 600 χωρία τὸν κατάλληλον δι' ἕκαστον διδάσκαλον. Τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι τὸ γραφεῖον τῆς Παιδείας θὰ διορίζῃ τοὺς διδασκάλους καὶ τοῦτο εἶναι ἕτερος λόγος νὰ ἐνθουσιᾷ ὁ Ἀρχιεπόπτης. Οὐδὲ παραδέχομαι ὅτι οἱ διδάσκαλοι θὰ στέρξωσι εἰς τοιαύτην λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς παιδείας διότι δὲν ἐλευθεροῦνται οὕτω ἀλλὰ ὑποδουλοῦνται.

Ὁ ἐντ. Ἀρχιεπόπτης ἀνέφερε καὶ περὶ τοῦ φιλοδωρήματος πρὸς τοὺς διδασκάλους καὶ ἠθέλησε νὰ καλέσῃ ἡμᾶς εἰς προσοχήν, ἵνα ἐκτιμήσωμεν δεόντως τὸ φιλοδώρημα τοῦτο τῆς Κυβερνήσεως. Ἐζητήσαμεν συντάξεις καὶ ἐξίσωσιν τῶν διδασκάλων πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους σας. Σεῖς δὲ τοὺς ὑπεβιβάσατε εἰς τὴν τάξιν τῶν χωροφυλάκων οἵτινες ἀπερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας λαμβάνουσι δῶρον χρηματικόν.

Οὗτοι, κύριε Πρόεδρε, εἶναι σοβαροὶ λόγοι δι' οὓς θὰ καταψηφίσω τὸ νομοσχέδιον.

[Ἐγείρεται ὁ κ. Σεβέρης ἵνα ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ παρακαλεῖται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἵνα γίνῃ συνεννόησις ἐν τῷ ἀντιθαλάμῳ ὅπου μετέβη ἡ Α. Ἐξοχότης καὶ οἱ Ἕλληνες βουλευταί, ἠρώτησε δὲ οὗτος ἂν πάντες εἶναι διατεθειμένοι νὰ καταψηφίσωσι τὸ νομοσχέδιον, καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ κυβέρνησις δὲν προτίθεται νὰ ἐπιβάλῃ τοῦτο παρὰ τὴν θέλησίν των. Εἰς ἀπάντησιν ἠρώτησαν οἱ κ.κ. βουλευταὶ τὴν Α. Ἐξοχότητα ἂν ἡ κυβέρνησις ἦτο διατεθειμένη νὰ τροποποιήσῃ τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 9 περὶ ἐγκρίσεως τοῦ διορισμοῦ τῶν διδασκάλων καὶ ἐπὶ τῇ ἀρνητικῇ ἀπαντήσει ἐδήλωσαν οὗτοι ὅτι θὰ τὸ καταψηφίσωσιν, μεθ' ὃ ἐπανῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν συνεδριάσεων.]

Ὁ κ. ΣΕΒΕΡΗΣ δηλοῖ ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὸν ἔντιμον προλαλήσαντα καὶ ὅτι μὲ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις θὰ καταψηφίσῃ τὸ νομοσχέδιον.

ΙΡΦΑΝ Προτείνει ὅπως τὸ νομοσχέδιον προχωρήσῃ μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὰ Τουρκικὰ Σχολεῖα.

Ἡ πρότασις διὰ δηλώσεως τοῦ Ἀρχιγραμματέως γίνεται δεκτή.

Ἀναβάλλεται τὸ Συμβούλιον διὰ τὴν Δευτέραν.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑΣ 9 Π.Μ.

Παρόντες μόνον τὰ ἐπίσημα μέλη καὶ ὁ Ἰρφὰν ἐφ. Οἱ Ἕλληνες βουλευτοὶ μεθ' ὅσα εἶπον προχθὲς ἐνόμισαν ὅτι ἦτο περιττὴ ἡ παρουσία των ἐν τῷ Νομοθετικῷ.

Ψηφίζονται οὕτω τροχάδην καὶ ἀσυζητεὶ πάντα τὰ κατατεθέντα νομοσχέδια, πλὴν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ, ὅπερ ἀπέσυρεν ἡ κυβέρνησις ὡς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν, καὶ ἐπιψηφίζεται τὸ ἀφορῶν τὴν Μουσουλμανικὴν παιδείαν ὡς ἔχει:

Ὁ Ἰρφὰν ἐφ. ἐξέφρασε τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὴν ἀγαθὴν μέριμναν αὐτῆς ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς Τουρκικῆς παιδείας καὶ τῶν Τούρκων διδασκάλων.

Τὸ Συμβούλιον περατῶσαν τὰς ἐργασίας του ἀναβάλλεται ἐπ' ἀόριστον τῇ 10. 30' π. μ.

ΟΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΑΝΔΑΛΙΣΜΟΙ

Τὴν φρικαλεότητα τῶν ἐν Ἀθήναις διαπραχθέντων βανδαλισμῶν ὑπὸ τὴν πρόφασιν τῆς δολοφονικῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐγνώρισαν μόνον οἱ αὐτόπται μάρτυρες ἐξ ὧν οἱ ἀνταποκριταὶ ξένων ἐφημερίδων ἔσπευσαν νὰ διαβιβάσωσιν ἐντόνους διαμαρτυρίας, ὅσον ἐπέτρεψεν ἡ δρακόντειος λογοκρισία, πρὸς τὰς οἰκείας ἐφημερίδας. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῶν συγκεκαλυμμένων καὶ ἐπεξειργασμένων περιγραφῶν τῶν βενιζελικῶν φύλλων πᾶς προσεκτικὸς ἀναγνώστης διαβλέπει τὴν ἐπικρατήσασαν ὠμότητα καὶ ἀγριότητα.

Παραθέτομεν ὧδε ἀποσπάσματα ἄρθρου τῆς «Ν. Ἡμέρας», τῆς πρώτης ἐπαναληφθείσης ἐκ τῶν καταστραφεισῶν ἀντιπολιτευομένων ἐφημερίδων ἐν τῷ πρώτῳ φύλλῳ αὐτῆς:

«Τὸ ἄγγελμα τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου προὐκάλεσεν ἐν Ἀθήναις ἔκτροπα ὅσον καὶ θλιβερὰ γεγονότα. Ἀγριωτάτη τρομοκρατία ἐπεκράτησε καθ' ὅλην τὴν πόλιν, ἥτις ἐπὶ ὥρας μακρὰς παρουσίασεν οἰκτρὰν εἰκόνα ἐσχάτης κοινωνικῆς ἀναρχίας. Τῇ ἐγκληματικῇ ἀδιαφορίᾳ τῆς Κυβερνήσεως ἐγένοντο ἐπιθέσεις βανδαλικαὶ ἐναντίον οἰκιῶν, καταστημάτων καὶ γραφείων, περιουσίαι ὁλόκληροι κτηθεῖσαι διὰ μόχθου μακροῦ ἐξεμηδενίσθησαν ἐντὸς ὀλίγων στιγμῶν, ἐγκαταστάσεις ἐργασιῶν ἀκμαζουσῶν κατασυνετρίβησαν, ἐπιχειρήσεις ἀπασχολοῦσαι πολλὰς ἐργατικὰς χεῖρας ἐκλονίσθησαν ἐκ βάθρων, βιαιοπραγίαι ἐναντίον ἀνθρώπων ἀθώων καὶ ἀνυπερασπίστων πλεῖσται καὶ σοβαρώταται ἔλαβον χώραν καὶ τέλος ἡ ἀπαισία ἡμέρα ἐσπιλώθη μᾶλλον δι' ἐγκλήματος ἀπαισίου, τοῦ φόνου ἑνὸς πολιτευτοῦ Ἕλληνος.

Ἰδοὺ ἐν βραχείαις γραμμαῖς ἡ ζοφερὰ εἰκὼν τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὁμοίαν τῆς ὁποίας δὲν ἀναφέρουν τὰ χρονικὰ τῆς πολιτικῆς μας ἱστορίας. Λύσσα καταστροφῆς καὶ πάθος σκοτεινὸν ὅσῳ καὶ ἄλογον καὶ ἔλλειψις παντὸς στοιχειώδους ἀνθρωπίνου αἰσθήματος καὶ ἀπουσία παντὸς ἠθικοῦ δισταγμοῦ ἀποτελοῦσι τὰ στοιχεῖα τῶν λαβουσῶν χώραν ἀξιοθρηνήτων πράξεων. Οὐδεὶς ἐκ τῶν μετασχόντων εἰς αὐτὰς ἐσβέσθη οὐδένα καὶ ἡ θύελλα τῆς καταστροφῆς ἥτις ἔπνευσεν εἰς τὴν πόλιν ἐνέσπειρε τὸν πανικὸν καὶ τὸν τρόμον εἰς τὰς ψυχὰς ὅλων. Αἱ Ἀθῆναι ἐνεφάνιζον ὄψιν πόλεως παραδοθείσης ἀνυπερασπίστου εἰς τὴν λύσσαν μαινομένου ἐχθρικοῦ στίφους, εἰσορμήσαντος δίκην καταχτητοῦ καὶ ἀπειλήσαντος ἀνατροπὴν τῶν πάντων.

. . . .

Ἡ ἐργασία μας καὶ ἡ ζωή μας καὶ τὸ αἷμά μας, ὅλη ἡ ἐνεργητικότης τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες στεγαζόμενοι ὑπὸ τὴν ἐφημερίδα ταύτην, εἰργάσθησαν ἐπὶ μακρὸν πρὸς ἐπιτυχίαν ἑνὸς ἱεροῦ ἀγῶνος, ὅλα ταῦτα περιυβρίσθησαν δεινῶς καὶ ἐσπιλώθησαν καὶ ἐποδοπατήθησαν, καὶ κατεστράφησαν. Τὰ παλαιὰ σώματα τῆς Τεργεσταίας ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος ταύτης χρονολογούμενα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1853 κατεσχίσθησαν καὶ κατεκάησαν ἐπὶ τῆς πυρᾶς ὡς ν' ἀπετέλουν ἐπονείδιστα ἐχθρικὰ μνημεῖα τῶν ὁποίων ἔδει νὰ ἐξαλειφθῇ καὶ τὸ ἐλάχιστον ἴχνος. Ἡ δὲ καταστροφὴ αὕτη δὲν διήρκεσεν ἐπ' ὀλίγον. Δὶς ἐπαναληφθεῖσα παρετάθη ἐπ' ἀρκετόν, μέχρις ὅτου συνεπληρώθη τελείως μέχρις ὅτου ἀπετελέσθη εἰς ἄμορφος σωρὸς σιδήρων καὶ ξύλων καὶ χάρτου.

Διαμαρτυρόμεθα μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας διὰ τὴν οἰκτρὰν καταστροφὴν τῆς ὁποίας ἐγενόμεθα θύματα καὶ ἐπιρρίπτομεν ὁλόκληρον τὸ βάρος αὐτοῦ εἰς τοὺς διαχειριζομένους σήμερον τὰ κοινά, τοὺς ὑπέχοντας ἀκεραίαν τὴν ἐκ τῶν γεγονότων πολιτικὴν εὐθύνην. Τοῦτο ἄλλως τε ἀνεγνωρίσθη καὶ διὰ τοῦ ἐκ Παρισίων τηλεγραφήματος τοῦ κ. Βενιζέλου, τοῦ μὴ διστάζοντος οὐδέποτε ν' ἀναλαμβάνῃ εὐθύνας, αἵτινες πολλάκις βαρύνουσι πολλῷ μᾶλλον, ἂν μὴ ὁλοκληρωτικῶς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ κόμματός του, παρὰ προσωπικῶς αὐτὸν τὸν ἴδιον.»

Οὐχὶ ὁ λαὸς ἀλλ' οἱ παράσιτοι.

Ἕνεκα τῆς λογοκρισίας δὲν δύνανται νὰ κατονομάσωσι δημοσίᾳ τὴν ὡρισμένην τάξιν ἀνθρώπων, οἵτινες διέπραξαν τὰς ἐν Ἀθήναις ὠμότητας,

πάντως ὅμως δὲν ἀνήκουσι οὗτοι εἰς καμμίαν μερίδα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κόσμου οὗτινος εἶναι γνωστὴ καὶ δεδοκιμασμένη ἡ ἡμερότης τῶν ἠθῶν, ὁσονδήποτε καὶ ἂν παρέφερον καὶ παρώξυνον αὐτὸν τὰ κομματικὰ πάθη κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη.

Οἱ βάνδαλοι εἶναι παρείσακτοι καὶ παράσιτοι, τῶν ὁποίων τὴν προέλευσιν καὶ τὸ ποιὸν μαντεύει τις εὐκόλως.

Ἐξηγέρθη καὶ ἄλλοτε ὁ λαὸς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τῷ 1878 κατὰ πάντων τότε τῶν ἡγετῶν καὶ ἰδίᾳ τῶν κορυφαίων, Κουμουνδούρου, Δεληγεώργη, Ζαΐμη, Τρικούπη, Βούλγαρη κ. ἄ. ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς ἀπαισίας συνθήκης τοῦ Ἁγ. Στεφάνου, δι' ἧς κατεστρέφοντο τὰ ἐθνικὰ ἰδεώδη, ἀλλὰ περιωρίσθησαν τὰ ὑπὸ ἱερᾶς ἀγανακτήσεως καὶ ὀργῆς ἐλαυνόμενα πλήθη εἰς λιθοβολισμοὺς μόνον κατὰ τῶν ὑελοπινάκων τῶν κατοικιῶν αὐτῶν καὶ οὐδὲν πλέον.

Ὁ λαὸς τῶν Ἀθηνῶν οὐδέποτε διέπραξε βανδαλισμοὺς καὶ αἱματηρὰς ἐξεγέρσεις ἄνευ κομματικῆς διακρίσεως.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΙΝ ΤΗΣ "ΑΓΩΓΗΣ"

Ἐπικρίνομεν καὶ ἀποδοκιμάζομεν τὴν πολιτείαν τῆς συντάξεως τῆς «Ἀγωγῆς» καὶ τοῦ Προέδρου τοῦ Π. Δ. Συνδέσμου, ὃν τείνει οὗτος νὰ παραστήσῃ εἰς τὴν κοινὴν ἀντίληψιν Ἐργατικὸν ἀντὶ Διδασκαλικοῦ, νὰ προκαλέσῃ δὲ ἀντιπάθειαν καὶ ἐχθρότητα μεταξὺ διδασκάλων καὶ κοινοτήτων, ἐν ᾧ χρόνῳ ὑπερτάτη ἀνάγκη ἐθνικὴ ἐπιβάλλει, ὑπὸ τὰς παρούσας μάλιστα πολιτικὰς συνθήκας ἐν τῇ Νήσῳ, ἵνα ἐπικρατῇ μεταξὺ τούτων ἀμοιβαία ἐκτίμησις καὶ σεβασμὸς καὶ συμπάθεια.

Οἱ φόβοι ἡμῶν περὶ τῆς πολιτείας τοῦ αὐτοῦ προέδρου ἐν τῷ ἐκπαιδευτικῷ ζητήματι δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐπαληθεύσωσιν, ὅτι αὕτη θὰ ἐνθαρρύνῃ τὴν ἐσπευσμένην ἐπιψήφισιν νομοσχεδίου ἐπιζημίου εἰς τὴν ἐθνικὴν παιδείαν τοῦ τόπου.

Ἕτερον πολὺ δυσάρεστον ἀποτέλεσμα τῆς κακοζήλου ταύτης πολιτείας εἶνε τὸ θαλάσσωμα τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων ἀνὰ τὴν νῆσον.

Ἕνεκα τῆς ἐν λόγῳ πολιτείας πλεῖσται χωριτικαὶ σχολ. ἐπιτροπεῖαι δὲν διώρισαν διδασκάλους τῆς ἐκλογῆς των εἴτε διότι δὲν εὕρισκον ἢ αἱ οἰκεῖαι κοινότητες ἦσαν ἀνίκανοι νὰ καταβάλλωσι τοὺς ἀπαιτουμένους μισθούς, εἴτε διότι πολλοὶ διδάσκαλοι ἐπροτίμησαν νὰ διορισθῶσιν ὑπὸ τῶν Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπειῶν ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ ἀνωτέρων μισθῶν, κατὰ τὰς συστάσεις καὶ προτροπὰς τῆς συντάξεως τῆς «Ἀγωγῆς».

Αἱ Ἐπαρχ. Ἐκπαιδευτικαὶ Ἐπιτροπεῖαι ἔχουσαι ὑπ' ὄψει τὴν ἀδυναμίαν ταύτην τῶν κοινοτήτων διώρισαν διδασκάλους ἄνευ προσόντων, καὶ θὰ ἐπακολουθήσωσιν ἀκυρώσεις καὶ ἀναδιορισμοὶ καὶ βραδύτητες ἐπιζήμιοι εἰς τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν σχολείων.

Αἱ κοινότητες ἐντούτοις ἦσαν διατεθειμέναι νὰ αὐξήσωσι καὶ πάλιν τοὺς διδασκαλικοὺς μισθούς, ἐὰν ἀφίνοντο οἱ διδάσκαλοι νὰ διαπραγματευθῶσιν ἐν πνεύματι συμβιβαστικῷ.

Πόσον ἡ πολιτεία τῆς συντάξεως τῆς «Ἀγωγῆς» ἐξυπηρετεῖ τὰς προθέσεις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου ἔστω καὶ τόδε ὡς ἀπόδειξις: Παρετηρήθη ἐξαιρετικὴ προθυμία τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας πρὸς ταχεῖαν ἔκδοσιν διαβατηρίων διὰ τοὺς προτιθεμένους νὰ ζητήσωσι θέσιν διδασκάλου ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Θρᾴκῃ. Ὅσον ὀλιγώτεροι διδάσκαλοι ἐν Κύπρῳ τόσον τὸ καλλίτερον.

Ἄμεσος συνέπεια τῆς πολιτείας τῆς συντάξεως τῆς «Ἀγωγῆς» καὶ τοῦ προέδρου τοῦ Π. Δ. Σ. ἐγένετο ὅτι περὶ τοὺς εἴκοσι διδάσκαλοι ὑπέβαλον αἴτησιν πρὸς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον ζητοῦντες ὅπως ψηφισθῇ τὸ Ἐκπαιδευτικὸν Νομοσχέδιον ὡς ἔχει (!!)

Αὐτὸ ἔλειπεν!

ΟΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ

Ὀρθῶς παρετηρήθη ἡμῖν ὅτι ἔδει νὰ κατονομασθῶσιν οἱ μόνοι ὑπεύθυνοι διὰ τὴν ἐπιπρόσθετον αὔξησιν τῆς σχολ. φορολογίας τῆς κοινότητος ἐν τῇ Ἐπαρχ. Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείᾳ, ὅθεν πληροφοροῦμεν τὸ κοινὸν ὅτι κατὰ τὴν πρώτην ταύτην συνεδρίαν τῆς Ἐπιτροπείας ταύτης παρῆσαν μόνον ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου καὶ ὁ κ. Ι. Κληρίδης, ἐνῷ ἡ Ἐπιτροπεία ἀποτελεῖται ἐκ τριῶν ἄλλων αἱρετῶν καὶ τῶν τριῶν βουλευτῶν.

ΚΩΝΣΤ. Ι. ΜΥΡΙΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΠΕΠΕΙΡΑΘΗ τῇ π. Πέμπτῃ ν' αὐτοκτονήσῃ νεαρὰ γυνὴ κατὰ τὴν ἐνορίαν Φανερωμένης βαλοῦσα ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου εἰς τὴν ὁδὸν ἐν στιγμῇ παραφορᾶς ὑπὸ δυστυχίας, ὡς ἀτυχήσασα μεγάλως περὶ τοὺς γάμους αὐτῆς. Χάρις εἰς τὸ μικρὸν ὕψος τοῦ ἐξώστου ἔπαθεν αὐτὴ μόνον θλάσιν τῆς δεξιᾶς κνήμης καὶ μωλωπισμοὺς κατὰ τὸν δεξιὸν βραχίονα καὶ τὴν δεξιὰν πλευράν. Νοσηλεύεται ἐν τῷ Νοσοκομείῳ.

◆ ◆ ◆

ΑΦΙΚΕΤΟ ἐκ Πόρτ-Σαΐδ ὁ ἄριστα ἐγκατεστημένος ἐκεῖ συμπολίτης ἡμῶν κ. Πολύβ. Σ. Θεοδοσιάδης μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας καὶ τῶν μικρῶν τέκνων του παρὰ τῇ πατρικῇ οἰκογενείᾳ του ἀσπασίως γενόμενος δεκτὸς παρὰ συγγενῶν καὶ φίλων.

◆ ◆ ◆

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ ἐνάρετος καὶ χρηστὴ δέσποινα τῆς ἡμετέρας κοινότητος πλήρης ἡμερῶν ἡ ΚΑΤΙΝΑ ΓΑΛΑΝΑΚΗ καὶ ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς τῇ π. Παρασκευῇ ἐν τῷ Ι. Ναῷ Ἁγ. Σάββα.

Κατετέθησαν στέφανοι ἐπὶ τῆς σοροῦ αὐτῆς τῶν κ. κ. Ι. Π. Κυριακίδου, Μ. Π. Κυριακίδου, Ἐδτ. Ἰωαννίδου, Κυπρ. Δαβίδ, Μ. Συμεωνίδου, Ι. Χ" Κυπριανοῦ, Χρ. Πατσίδου, Χ. Χ" Ἰωάννου, Πην. Χριστοφίδου, Αἰκατ. Νικολάου, Δ. Κραμβῆ καὶ Κ. Κραμβῆ.

—Ἀπεβίωσεν ὁ ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν ἀγαθὸς καὶ πρόθυμος νεωκόρος Ἁγ. Ἀντωνίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ κηδευθεὶς σεμνοπρεπῶς ὑπὸ τῆς δικαίως συμπαθούσης καὶ ἀγαπώσης αὐτὸν ἐνορίας.

◆ ◆ ◆

ΑΝΑΧΩΡΕΙ διὰ τοῦ Συμβατικοῦ εἰς Ἰσμαηλίαν ὁ κάλλιστος διδάσκαλος κ. Ἀντ. Μιχαηλίδης, διορισθεὶς τοιοῦτος ἐν τῇ ἐκεῖσε Ἑλληνικῇ Σχολῇ τῆς Κοινότητος.

Ἡ ἐν Κύπρῳ ἐθνικὴ παιδεία στερεῖται οὕτω ἐξαιρέτου αὐτῆς ἐργάτου.

◆ ◆ ◆

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ἐξεδόθη συντεθεῖσα ὑπὸ τῶν καλλίστων διδασκάλων ἀδελφῶν κ.κ. Λοΐζου καὶ Πέτρου Γ. Ὀλυμπίων πρὸς χρῆσιν τῶν τριῶν ἀνωτέρων τάξεων τῶν ἑξαταξίων Δημοτ. Σχολείων. Ἐπιμελεῖς καὶ φιλότιμοι καὶ δραστήριοι διδάσκαλοι ἐπὶ ὀκταετίαν ἤδη γενόμενοι δύνανται νὰ γνωρίζωσι τὰς ἐλλείψεις τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου καὶ τῶν ἐν χρήσει διδακτικῶν βιβλίων καὶ νὰ ἀναπληρώσωσι ταύτας ἐπαρκῶς καὶ ἐπιτυχῶς.

◆ ◆ ◆

ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. Ἐν τῇ σημερινῇ συνεχείᾳ τοῦ περὶ γεωργίας ἄρθρου ὁ γαλλικὸς ὅρος *assolement sideral* κακῶς ἀπεδόθη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ ἐκ παρανοήσεως. δέον νὰ ἀποδοθῇ διὰ τοῦ ὅρου «ἀτμοσφαιρικὴ ἢ αὐτόματος νιτροποίησις.» Ὡς τυγχάνει γνωστόν, ὑπὸ τῶν μεγάλων καὶ συχνῶν ἠλεκτρικῶν ἐκκενώσεων ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ μέρος τοῦ ἀζώτου τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος νιτροποιεῖται καὶ ὡς νίτρον πίπτει μετὰ τῆς βροχῆς εἰς τὸ ἔδαφος· νίτρον παρασκευάζουσι καὶ τὰ ζωόφυτα ἢ μύκητες τῶν ῥιζῶν τῶν ὀσπριοειδῶν καὶ ἄλλων φυτῶν, ἐξ οὗ καὶ ἡ ἀμειψισπορὰ διὰ τούτων ἐν τοῖς «ἀγροῖς.» Ἡ ἀγρανάπαυσις ἢ ἄνπασμα τῶν ἀγρῶν τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ὅτι οἱ ἀκαλλιέργητοι ἀγροὶ προσλαμβάνουσι νίτρον κατὰ τὸν ἄνωθι τρόπον.

◆ ◆ ◆

ΧΗΜΙΚΑΙ ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ. Σειρὰ διαλέξεων καὶ ἐπιδείξεων στοιχειώδους θεωρητικῆς καὶ πρακτικῆς χημείας θὰ γένηται ὑπὸ τοῦ κυβερνητικοῦ χημικοῦ ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ ἐν Λευκωσίᾳ. Θὰ περιλαμβάνωσιν αὗται φαρμακευτικήν, γεωργικὴν καὶ ἐμπορικὴν χημείαν. Δικαίωμα προπληρωτέον εἶνε £1.

Αἱ διαλέξεις ἄρχονται τῇ 22)1 Ὀκτωβρίου. Αἱ αἰτήσεις δέον ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν Κυβερνητικὸν χημικόν.

◆ ◆ ◆

ΘΕΡΜΑΣ ἐκφράζει εὐχαριστίας ὁ κάλλιστος διδάσκαλος κ. Κωνστ. Ἀδαμίδης πρός τε τὴν Σχολικὴν Ἐπιτροπείαν καὶ ὅλην τὴν κοινότητα Λειβαδίων Λάρνακος δι' ἣν ἐπεδείξαντο οὗτοι ἐκτίμησιν καὶ συμπάθειαν κατὰ τὴν ὑπηρεσίαν του παρ' αὐτοῖς, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῆς ἐπιμονῆς τοῦ γενεθλίου χωρίου του Τρούλλων νὰ δεχθῇ διορισμὸν παρ' αὐτῷ.

◆ ◆ ◆

ΕΓΡΑΨΑΝ ἡμῖν ἐκ Κεντέας ὅτι ἀπεβίωσε μόλις 25 ἐτῶν ὁ Θεοχ. Α. Χωματένος νέος χρηστότατος καὶ φιλομαθέστατος, μεγάλως διὰ τοῦτο ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος ὑπὸ τῆς κοινότητος ὅλης, ἥτις ἐν εἰλικρινεῖ βαθεῖ πένθει ἐκήδευσεν αὐτὸν καὶ προέπεμψε μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐπιγείου κατοικίας του.

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟΝ
ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΚΑΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΕΙΟΝ

Ἐπειδὴ οὐ μόνον ἐκ καθήκοντος ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν Ἐκπαιδευτικὸν Νόμον τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν κανονισμὸν τῶν Παγκυπρίων Ἐκπαιδευτηρίων ὀφείλομεν νὰ ἀσκῶμεν ἄμεσον ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν μὴ ἐντοπίων μαθητῶν, παρακαλοῦμεν τοὺς γονεῖς νὰ γνωρίσωσιν ἡμῖν προφορικῶς ἢ ἐγγράφως τίνα διορίζουσι κηδεμόνα τῶν τέκνων των καὶ παρὰ τίνι θὰ κατοικῶσιν ἢ νὰ ἀναθέσωσιν ἡμῖν τὴν ἐξεύρεσιν κατοικίας.

Παρακαλοῦμεν δὲ τοὺς δυναμένους νὰ δεχθῶσιν οἰκοτρόφους, συνοίκους ἢ ἐνοίκους μαθητὰς νὰ δηλώσωσιν ἡμῖν ἐγκαίρως τοῦτο, γνωρίζοντες ποῦ κεῖται ἡ οἰκία των καὶ ἂν ἔχωσιν ἄλλους συνοίκους ἢ ἐνοίκους ὡς καὶ τέκνα.

Ἐκ τοῦ Γυμνασιαρχείου.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τοὺς τιμήσαντας τὴν σορὸν τῆς προσφιλεστάτης μητρός μας διὰ στεφάνων, τοὺς συνοδεύσαντας τὴν κηδείαν αὐτῆς καὶ ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας τῆς θλίψεως ἡμῶν ἐκφράζομεν τὰς ὑποκαρδίους εὐχαριστίας μας.

Λευκωσίᾳ τῇ 31 Αὐγούστου 1920.

Τὰ πενθοῦντα τέκνα
ΧΑΡΙΤΙΝΗ Θ. ΓΑΛΑΝΑΚΗ
ΚΡΙΣΤΑΛΛΕΝΗ "
ΣΟΦΙΑ "

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΣΟΛΕΑΣ ΕΝ ΕΥΡΥΧΩ

Ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ Σολέας διανύσασα τὸ πρῶτον αὐτῆς σχολικὸν ἔτος εὐδοκιμώτατα ὡς ἀπεδείχθη ἐμπράκτως, διανοίγει τὰς πύλας της διὰ τὴν μαθητιῶσαν νεότητα τῆς Σολέας κυρίως ἀπὸ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου.

Μὲ τὴν προσθήκην καὶ δευτέρας τάξεως διὰ τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος θὰ παρασκευάζῃ μαθητὰς διὰ τὴν τρίτην τάξιν τοῦ Γυμνασίου ἢ καὶ ἄλλης ἀνωτέρας σχολῆς.

Ἐκτὸς τῶν μαθημάτων, ἅτινα ὁρίζονται ἐν τῷ προγράμματι τῆς πρώτης καὶ δευτέρας τάξεως τοῦ Γυμνασίου θὰ διδάσκωνται περιπλέον: **Πρακτικαὶ γεωπονικαὶ γνώσεις καὶ Λογιστική** ὅτε ἡ προστεθησομένη τρίτη τάξις κατὰ τὸ μεταπροσεχὲς ἔσται καθαρῶς πρακτική.

Πρὸς τούτοις διδάσκεται καὶ ἡ **ἐκκλησιαστικὴ μουσική,** καθ' ὃ ὁ πνευματικὸς προϊστάμενος καὶ ἱδρυτὴς τῆς Σχολῆς Πανιερώτατος Μητροπολίτης Κυρηνείας δέχεται εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου μαθητὰς τῆς Σχολῆς μετὰ διετῆ, πρὸς τὸ παρόν, φοίτησιν, προωριζομένους διὰ τὸ ὑψηλὸν τοῦ ἱερέως ἐπάγγελμα. Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς της ἤδη μεταξὺ τῶν 29 τροφίμων της ἡ Σχολὴ ἔσχε καὶ τὸν Νικόλ. Χ. Νικολαΐδην, οἰκογενειάρχην, τελειόφοιτον δημοτικοῦ σχολείου, προωρισμένον δι' ἱερέα ὑπὸ τῆς κοινότητος Τεμβριᾶς, ἥτις ἀνέλαβε μέρος τῆς διὰ τὴν σχολὴν δαπάνης του.

Οὕτω ἡ Ἑλληνικὴ Σχολὴ Σολέας προετοιμάζουσα μαθητὰς διὰ τὸ Γυμνάσιον, παρασκευάζουσα τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἐξακολουθήσωσι περαιτέρω σπουδάζοντες, διὰ πρακτικῆς μορφώσεως, ὅπως εὐκολώτερον ἀνταποκριθῶσι πρὸς τὰς τοῦ βίου ἀνάγκας, καὶ φανῶσι χρησιμώτεροι εἰς τὰς κοινότητάς των, καὶ διδοῦσα ἀνωτέραν μόρφωσιν εἰς τοὺς βουλομένους νὰ προσέλθωσιν εἰς τὰς τάξεις τοῦ κλήρου, ἐκπληροῖ ἄριστα τριπλοῦν σκοπόν.

Αἱ ἐγγραφαὶ ἄρχονται ἀπὸ τῆς 10ης Σεπτεμβρίου.

Τὰ δὲ μαθήματα τακτικῶς τὴν 1ην Ὀκτωβρίου.

Διὰ προγράμματα καὶ κανονισμοὺς τῆς Σχολῆς, περὶ τῶν τοῦ οἰκοτροφείου (ὅπερ λυσιτελέστατα ἐλειτούργησε καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος) ὡς καὶ διὰ πᾶσαν ἄλλην πληροφορίαν ὁ βουλόμενος δύναται νὰ ἀπευθυνθῇ πρὸς τὸν κ. ΣΩΚΡΑΤΗΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΝ διευθυντὴν τῆς Σχολῆς εἰς Εὐρύχουν.

Ἐν Εὐρύχῳ τῇ 22ᾳ Αὐγούστου 1920.

Διὰ τὴν Ἐπιτροπείαν τῆς Σχολῆς
Ὁ Πρόεδρος
ΙΩΑΝΝΗΣ Χ" ΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Οἱ ὑποσημειούμενοι Ἐπίτροποι τοῦ Ι. Ναοῦ Ἁγ. Ἄννης Συρκανιᾶς ἐν Κυθραίᾳ ἐκφράζομεν δημοσίᾳ τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας ἡμῶν καὶ τῆς ἐνορίας μας εἰς τὸν ἐν Ἀμερικῇ συμπολίτην μας κ. Νικόλαον Ἀδὰμ Λαοῦ δωρήσαντα εἰς τὸν καθ' ἡμᾶς Ἱ. Ναὸν ἓν προσκυνητάριον μετὰ τῆς εἰκόνος τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου.

Ἐν Κυθραίᾳ τῇ 28)15)8) 1920.

Ἡ Ἐπιτροπεία
Παῦλος χ" Χρίστου
Δημοσθ. Μ. Μαυρῆς
Κυριακὸς Κων)τίνου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ καταστήσω γνωστὸν εἰς τὸ ἀξιότιμον κοινὸν ὅτι οἱ βουλόμενοι νὰ προμηθευθῶσιν ἀρίστης ποιότητος μεταξοσπόρους, ἐκ Γαλλικῆς φυλῆς δι' ἐπιμεμελημένης μικροσκοπήσεως κατὰ τὸ σύστημα Παστὲρ ἠγγυημένους πρὸς πλήρη ἐπιτυχίαν δέον ν' ἀποταθῶσι ἐγκαίρως πρὸς τὸν κ. Δημοσθένην Χριστοδουλίδην ἐν Λαπήθῳ ἐπαρχ. Κυρηνείας.

Λάπηθος τῇ 8 Σεπτεμβρίου 1920.

Διατελῶ μετὰ τιμῆς
Δ. Χριστοδουλίδης.

ΝΕΦΚΕΣ ΣΙΔΕΡΕΝΕΣ

ἔφθασαν
εἰς τὰ Καταστήματα τῶν κ. κ.
Ν. Σ. ΛΥΜΠΟΥΡΙΔΗ ΚΑΙ Σια

ΝΕΑΙ ΜΕΤΟΧΑΙ τοῦ Συνδέσμου Ἐμπορορραπτῶν Λευκωσίας πωλοῦνται διαρκοῦντος τοῦ Σεπτεμβρίου.

ΤΟ ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ τοῦ κ. Γιάγκου Νικολάου μετεφέρθη καὶ πάλιν ἐπὶ τῆς Κεντρικῆς Ὁδοῦ παραπλεύρως τῆς Ἐμπορικῆς Λέσχης, ὅπου ἦτο τὸ ἀγγλικὸν τηλεγραφεῖον.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τὸ περίφημον Γραφεῖον τοῦ Τύπου τῆς Βενιζελικῆς Κυβερνήσεως τὸ διαδίδον πᾶσαν σπερμολογίαν, μετέδωκε μετὰ πολλῆς ἀφελείας καὶ τὴν ἑπομένην εἴδησιν:

«Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Παρισίων, τὸ ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον τῆς Βέρνης κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν του ἠσχολήθη σοβαρῶς περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀπελάσεως τοῦ Κωνσταντίνου, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ Ἑλβετικὸν σύνταγμα δὲν ἐπιτρέπει ἀπέλασιν οἱουδήποτε ἄνευ ἀποδείξεων, ὁ Κωνσταντῖνος δὲν θὰ ἀπελαθῇ, ἀλλὰ δὲν θὰ ἐπιτραπῇ οὔτε εἰς αὐτὸν οὔτε εἰς τοὺς περὶ αὐτὸν νὰ ἐνεργοῦν προπαγάνδαν καὶ μηχανορραφίας ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ πλέον δὲ πρόσωπά τινα τῆς ἀκολουθίας του θὰ τεθῶσιν ὑπὸ ἐπιτήρησιν».

Δὲν ὑπάρχουσι λοιπὸν ἀποδείξεις περὶ ἠθικῆς ἐνοχῆς ἢ συνωμοσίας τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ ἄνευ ἀποδείξεων ὁ βενιζελικὸς τύπος ὅλος καὶ ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς καὶ διὰ στόματος αὐτοῦ τοῦ κ. Βενιζέλου κατηγορεῖται σκαιῶς, κατηγορίαι δὲ καὶ καταγγελίαι ἄνευ ἀποδείξεων εἶνε μόνον συκοφαντίαι.

Καὶ διὰ τὴν φρικώδη δολοφονίαν τοῦ ἀειμνήστου Ι. Δραγούμη τὸ ἰδιόρρυθμον αὐτὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου ἐπιμόνως σιωπᾷ. Εὑρέθη ἐπὶ τέλους ὁ λοχίας τῆς ὑπηρεσίας εἰς ὃν εἶχε παραδοθῇ τὸ θῦμα; πῶς χωροῦσιν αἱ ἀνακρίσεις διὰ τοὺς ἀπαισίους δολοφόνους του;

Οἱ φονεῖς τοῦ διασήμου ἐν Κρήτῃ ζωοκλέπτου Γιάννη Μεταξάκη ἐδικάσθησαν καὶ ἠθωώθησαν ὑπὸ τῶν ἐνόρκων. Δὲν ἀξίζει τὴν ζωὴν ἑνὸς ζωοκλέπτου ἡ τόσον φρικωδῶς ἀφαιρεθεῖσα ζωὴ τοῦ διακεκριμμένου πολιτικοῦ ὑπὸ ὀργάνων τῆς βενιζελικῆς ἐξουσίας;

Τὸ περίφημον αὐτὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου σιωπᾷ ἐπιμόνως καὶ περὶ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἀνακρίσεων τῶν δραστῶν τῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ ἐντούτοις ἔχει τηλεγραφήσει τὰ ἑξῆς:

Παρίσιοι 18)31. Ὁ ἀνακριτὴς ἤρχισε τὴν ὁριστικὴν ἀνάκρισιν τῶν δραστῶν τῆς ἀποπείρας κατὰ τοῦ Βενιζέλου. Οἱ κατηγορούμενοι ἐπιμένουν ὅτι δὲν ὑπῆρξε συνωμοσία. Ὁ ἀνακριτὴς δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ συμπληρώσῃ τὸν φάκελλον πρὶν λάβῃ πληροφορίας τινὰς ἐξ Ἑλλάδος.

Ὁ Κυριάκης μετεφέρθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῆς εἱρκτῆς τοῦ Φρέν.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων.

Ὡς προηγγέλθη, ἡ Βουλὴ συνῆλθεν εἰς συνεδρίαν τῇ προπαρελθούσῃ Δευτέρᾳ συγκεντρώσασα μεγάλα πλήθη κόσμου διὰ τὴν ἱστορικὴν σημασίαν αὐτῆς καὶ προκαλέσασα ζωηρὰς ἐκδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου.

Τὸν λόγον ἔλαβε πρῶτος ἀπὸ τῆς ἕδρας αὐτοῦ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης καὶ μετ' αὐτὸν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος.

Τηλεγραφικὴν περίληψιν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ διεβίβασε πρὸς τὸ ἐνταῦθα Ἑλλην. Προξενεῖον τὸ Γραφεῖον τοῦ Τύπου Ἀθηνῶν ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Ὁ πρόεδρος ὁμιλῶν περὶ τῶν Μουσουλμανικῶν στοιχείων τῶν ὁποίων τὰ μέλη κατέστησαν ἐλεύθεροι Ἕλληνες πολῖται, καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα οἱ Ἕλληνες τείνουν ἀδελφικὴν χεῖρα λησμονοῦντες τὸ παρελθόν, εἶπεν ὅτι Ἕλληνες καὶ Μωαμεθανοὶ θὰ ζήσουν εἰς τὸ μέλλον ἐν πλήρει ὁμονοίᾳ ἀφοσιούμενοι πρὸς τὴν κοινὴν Πατρίδα. Περαίνων τὸν λόγον ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀπετάθη πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ εἶπε: «Μεταξὺ πολὺ ὀλίγων ἐκ τῶν μεγάλων ἐνδόξων ἀνδρῶν ἐν τῇ ἱστορίᾳ οἵτινες κατορθώσαντες νὰ μεγεθύνωσι τὴν πατρίδα των καὶ εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεδόθη τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τῆς πατρίδος των, τὸ ὄνομά σας κύριε Πρωθυπουργέ, θὰ καταλάβῃ τὴν λαμπροτέραν θέσιν καὶ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν εὐγνώμονα μνήμην τῶν μελλουσῶν γενεῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.

Ἐν τῷ λόγῳ του ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἐποιήσατο μνείαν περὶ τῶν συμμάχων καὶ τῶν ὑπὲρ πατρίδος πεσόντων, πάντων τῶν βουλευτῶν ὀρθῶν καὶ ἐπευφημούντων φρενητιωδῶς.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ λόγου του ὁ πρόεδρος ὑπέβαλεν εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα ἐπιδοκιμασθὲν ὁμοφώνως ὑπὸ τῶν βουλευτῶν ἐπευφημούντων τὸν Πρωθυπουργόν: «Ἡ Βουλὴ ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὴν Συνθήκην τῆς Εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ τὸ ἐθνικὸν ἔργον συμπεπληρωμένον ἐν τῇ ὁλότητί του κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τελευταίων δέκα ἐτῶν, καὶ ἑρμηνεύουσα τὴν γνώμην καὶ τὰ αἰσθήματα ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ψηφίζει ὅτι ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος εἶναι ἄξιος τῆς πατρίδος τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ εὐεργέτης καὶ σωτὴρ καὶ ἐντέλλεται ὅπως ἀνεγερθῇ στήλη τιμητικὴ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων καὶ παρέχει τὴν ψῆφον ταύτην εἰς ἔνδειξιν ἀϊδίου εὐγνωμοσύνης καὶ τοῦ θαυμασμοῦ της».

Κατόπιν ὁ λόγος ἐδόθη εἰς τὸν Πρωθυπουργόν, ὅστις ἀνῆλθε τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς ἐν μέσῳ βροντωδῶν ἐπευφημιῶν. Ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλην, ὁ Πρωθυπουργὸς κατέθεσε τὸ σχέδιον πρὸς ἐπικύρωσιν τεσσάρων συνθηκῶν ὑπογραφεισῶν ἐν Σέβραις τὴν 19ην Αὐγούστου καὶ ἔκαμε δηλώσεις ἐν περιλήψει τῆς πολιτικῆς του ἀπὸ τοῦ Μαρτίου τοῦ 1915.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ὡμίλησε περὶ τῶν γενναίων μέτρων ἅτινα εἶχε λάβει κατὰ τῆς ἀπολυταρχικῆς πολιτικῆς τοῦ Κωνσταντίνου καὶ τῆς περιφρονήσεώς του πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ ἐν καταφώρῳ παραβάσει τῶν συνταγματικῶν ἀρχῶν, τῶν ὁποίων ἐτάχθη φρουρός. Ὁ Πρωθυπουργὸς ἐστιγμάτισε τὴν δολιότητα τοῦ Κωνσταντίνου εἰς τὸ ζήτημα τῆς Σερβικῆς Συνθήκης καὶ ἀνέφερε τὰς συμφορὰς αἵτινες ἀνέμενον τὴν Ἑλλάδα ἐὰν ὁ Κωνσταντῖνος παρέμενεν ἐπὶ τοῦ θρόνου. Ὁπόταν ὁ Πρωθυπουργὸς ὡμίλησε περὶ τῶν ἀναρχικῶν καὶ ἐγκληματικῶν μεθόδων, τὰς ὁποίας παρεδέχθησαν οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ πρώην βασιλέως, ὅπως τὸν ἐπαναφέρωσιν ἐπὶ τοῦ θρόνου τῆς Ἑλλάδος, ὁλόκληρος ἡ Βουλὴ ἀνέκραξε διὰ μιᾶς φωνῆς καὶ ἐν ἑνὶ στόματι: «ΠΟΤΕ». Ὅσον ἀφορᾷ τὴν λογοκρισίαν καὶ τὸν στρατιωτικὸν νόμον, διὰ τὸν ὁποῖον τὸν ὠνόμασαν τύραννον, ὁ Πρωθυπουργὸς εἶπεν, ὅτι εἰς ὅλας τὰς δημοκρατικὰς χώρας ἐλήφθησαν παρόμοια μέτρα, καίτοι δὲν ὑφίστατο ἐν αὐταῖς ἀντιπολίτευσις ζητοῦσα νὰ ἀνατρέψῃ τὸ καθεστὼς δι' ἐκνόμων ἢ νομίμων μέσων.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετ' ἀγανακτήσεως εἶπεν ὅτι «ὡς πρὸς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἐχθροί μου διατείνονται ὅτι θὰ λάβουν χώραν διὰ τῆς ξιφολόγχης, ὅλον τὸ παρελθόν μου στάδιον ὡς ἀρχηγοῦ κόμματος μαρτυρεῖ περὶ τῆς ἀξίας τῆς εὐτελοῦς ταύτης κατηγορίας. Αἱ ἐκλογαὶ τοῦ 1911 καὶ 1912, αἱ διενεργηθεῖσαι ὑπὸ τὴν προεδρίαν μου, ἀποτελοῦν ὑπόδειγμα τῆς ἐλευθέρας ἐκφράσεως τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ. Ὅταν εἷς ἀνήρ, ὡς ἐγώ, ἔλαβεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὰς διεθνεῖς ὑποθέσεις, οὐδέποτε δύναται νὰ σκεφθῇ νὰ κηλιδώσῃ τὸ ὄνομά του διὰ τοιούτων πράξεων ὅπως ἐκεῖναι τὰς ὁποίας μοὶ ἀποδίδουν οἱ πολιτικοί μου πολέμιοι».

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ περατώσῃ πιθανῶς τὰς ἐργασίας της ἐντὸς δέκα ἡμερῶν, κατόπιν δὲ θὰ διαλυθῇ καὶ θὰ κηρυχθῶσιν ἐκλογαὶ ἐντὸς 40 ἡμερῶν κατὰ τὰς προβλέψεις τοῦ Συντάγματος. Ταυτοχρόνως μὲ τὴν διάλυσιν τῆς Βουλῆς ἡ λογοκρισία καὶ ὁ στρατιωτικὸς νόμος θὰ καταργηθοῦν, (οὐχὶ ὅμως καὶ ἡ λογχοκρατία) καὶ ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ εἶναι τελείως ἐλευθέρα ὅπως παρασκευάσῃ τὴν ἐκλογικὴν της ἐκστρατείαν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς εἶπεν ὅτι εἶνε πεπεισμένος ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐπεδοκίμασε τὴν πολιτικήν του καὶ θὰ ἀνανεώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην του πρὸς τὴν Κυβέρνησίν του. Ἡ νέα Βουλὴ δὲν θὰ εἶναι Συντακτικὴ ἀλλὰ Ἀναθεωρητική, ὅπως τροποποιήσῃ ἄρθρα τινὰ τοῦ Συντάγματος, ἅτινα εἶναι ἀνάγκη νὰ διατυπωθῶσι κατὰ τρόπον πλέον σαφῆ διὰ νὰ καταστήσωσιν ἀδυνάτους ἐν τῷ μέλλοντι νέας παραβιάσεις, ὡς τὰς ἐπανειλημμένας διαλύσεις τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Κωνσταντίνου, ὅστις διεκήρυττεν ὅτι τοῦτο ἦτο σύμφωνον πρὸς τὸ Σύνταγμα.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐτερμάτισε τὸν λόγον του ἐν μέσῳ βροντωδῶν χειροκροτημάτων καὶ ἐπευφημιῶν.»

Σ.Κ.Φ. Δυστυχῶς ὁ κ. Βενιζέλος καὶ κατὰ τὰς ἱστορικὰς αὐτὰς στιγμὰς τῶν μεγάλων ἐθν. εὐτυχημάτων δὲν κατορθώνει ν' ἀποβάλῃ τὸν παλαιὸν ἐν Κρήτῃ κομματάρχην καὶ ἀρθῇ εἰς τὸ ὕψος τῶν περιστάσεων παρασύρων καὶ τὸ ἔθνος ὅλον εἰς τὴν αἰθέριον πτῆσίν του.

Μεγάλη ἀποστολὴ ἐξ Ἀνατ. Θρᾴκης.

Ἀθῆναι, 26)7 Σ)βρίου. Ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ἀποστολὴ τῶν θρησκευτικῶν ἀρχηγῶν τῆς Ἀνατολ. Θρᾴκης ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἕλληνος Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως, Ἡρακλείας καὶ Καλλιουπόλεως, Σαράντα Ἐκκλησιῶν καὶ Ραιδεστοῦ, τοῦ Ἀρμενίου Ἐπισκόπου καὶ τοῦ Μεγάλου Ραββίνου Ἀδριανουπόλεως, τοῦ Μουφτῆ Ἀδριανουπόλεως τοῦ διευθυντοῦ τῆς Τουρκικῆς ἐφημερίδος «Γουμὶν» καὶ δύο Ἑλλήνων προυχόντων, ὅπως ἐκφράσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ τῆς Θρᾴκης διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν του καὶ τὴν φιλοδίκαιον διοίκησιν, ἣν εἰσήγαγεν ἐν αὐτῇ ἡ Ἑλλάς. Ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἐχαιρέτισε τὴν ἀποστολὴν δι' ἐκφράσεων θερμῶν.

ΑΘΗΝΑΙ, 10 Σεπτεμβρίου 1920.—Ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν εἰσήγαγεν ἐν τῇ Ἑλλην. Βουλῇ νομοσχέδιον ἀναφερόμενον εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Θρᾴκης τῆς κατεχομένης ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, δι' οὗ νομοσχεδίου ἐπιβάλλεται ἡ ἑλληνικὴ ἰθαγένεια εἰς ὅλους τοὺς κατοίκους. Τὸ νομοσχέδιον ἐψηφίσθη ὡς κατεπεῖγον εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν, καθότι ἦτο ἀναγκαῖον, ἀφοῦ ἡ μετὰ τῆς Τουρκίας συνθήκη δὲν θέλει ψηφισθῆ πρὸ τῆς προσεχοῦς συνόδου τῆς Βουλῆς.

Τὰ νομοσχέδια ἐν σχέσει μὲ τὸν τρόπον τῶν κοινοβουλευτικῶν ἐκλογῶν, αἵτινες θὰ διεξαχθῶσιν ἐν Θρᾴκῃ, ὡς ἐπίσης καὶ περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν οἱ εἰς τὸ μέτωπον στρατιῶται θὰ ψηφίσωσι, κατετέθησαν. Κατετέθη ἐπίσης τὸ νομοσχέδιον τὸ προνοοῦν περὶ τῆς πληρωμῆς τῆς αὐξηθείσης μισθοδοσίας τῆς παρεχομένης εἰς δημοσίους ὑπαλλήλους, ἥτις αὔξησις φθάνει μέχρι 110 δραχ. διὰ μισθοὺς ἄνω τῶν 500 δραχμῶν. Τὸ νομοσχέδιον τὸ διακανονίζον ὁριστικῶς τὰς μισθοδοσίας τῶν ὑπαλλήλων, ἀνεβλήθη διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον. Ἡ Βουλὴ ἐπίσης ἠσχολήθη μὲ νομοσχέδιον σχετικὸν πρὸς τὰς ἀποζημιώσεις, αἵτινες θὰ δοθῶσι πρὸς ἐκείνους οἵτινες ὑπέστησαν ζημίας κατὰ τὴν 3 Αὐγούστου.

Ἕνεκα προσαρτήσεως τῆς Θρᾴκης, συνεπαγομένης καὶ τὴν ἐξάρτησιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος τῶν μέχρι τοῦδε ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξηρτημένων κλιμάτων, οἱ βουλευταὶ καὶ οἱ ὑπουρ. προέτειναν τὴν τροποποίησιν τοῦ ἄρθρου 2ου τοῦ Συντάγματος τοῦ ἀναφερομένου εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διοίκησιν.

Ἐν σχέσει μὲ τὴν ἵδρυσιν Πανεπιστημίου ἐν Σμύρνῃ καὶ ἐπὶ τῇ προτάσει τοῦ βουλευτοῦ Κοφινᾶ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τοῦ συναδέλφου του ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὑπεσχέθησαν τὴν ἵδρυσιν Σχολῶν Φιλολογίας, Φιλοσοφίας, Ἱστορίας, Ἀρχαιολογίας καὶ Ἑβραϊκῆς γλωσσολογίας, ὡς ἐπίσης καὶ σχολῆς Ραβινικῆς, τῆς ὁποίας γενικὸς γραμματεὺς θὰ εἶναι ὁ παρὰ τῇ Ἁρμοστείᾳ Θρᾴκης Καραθεοδωρῆς, εἰς ὃν ἀνετέθη καὶ διοργάνωσις.

Τὸ «Ἐμπρὸς» δημοσιεύει ἄρθρον τοῦ διευθυντοῦ τῆς τουρκικῆς ἐφημερίδος «Τεσμὶν» τῆς Ἀδριανουπόλεως, ὀνομαζομένου Νεῖρ Μουσταφᾶ Βέη, καταδεικνύοντος τὴν ἀριθμητικὴν σημασίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ στοιχείου ἐν τῇ μεγεθυνθείσῃ Ἑλλάδι, ἀνερχομένου σήμερον εἰς 3 ἑκατομμύρια, καὶ τὸ ὁποῖον λόγῳ ποιοῦ εἶναι ἀνώτερον τοῦ μωαμεθανικοῦ στοιχείου, τοῦ εὑρισκομένου εἰς τὰς ἐπαρχίας τὰς καταληφθείσας ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τὸ ὁποῖον ὑπολογίζεται μόλις εἰς ἓν ἑκατομμύριον. Ἑπομένως ἐπάγεται ὁ Νεῖρ Βέης, ἡ Ἑλλὰς θὰ δικαιοῦται σήμερον νὰ ὁμιλῇ ἐξ ὀνόματος τοῦ Μουσουλμανικοῦ κόσμου. Τὸ ἄρθρον τονίζει τὴν ἀνάγκην συνεννοήσεως μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων.

Ἀθῆναι, 29)11 Σεπτεμβρ.—Ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουν ὅτι μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ διατάγματος τῆς προσαρτήσεως τῆς τε Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Θρᾴκης, αἱ ὑπηρεσίαι τῶν ἐπαρχιῶν τούτων θὰ ἀφομοιωθῶσι πρὸς τὰς τοῦ ἐπιλοίπου Βασιλείου. Ἡ ἀφομοίωσις τῆς διοικήσεως θὰ γίνῃ ὑπὸ τὴν Ἁρμοστείαν τοῦ κ. Σακτούρη, ὅστις θὰ φέρῃ τὸν τίτλον Γενικοῦ Διοικητοῦ. Ὁ κ. Βαμβακᾶς θὰ διορισθῇ Γεν. Διοικητὴς τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, ἐκτὸς ἐὰν προτίθεται ν' ἀποσυρθῇ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας διὰ νὰ θέσῃ ὑποψηφιότητα βουλευτοῦ. Ὁ κ. Βαμβακᾶς ἔφθασεν εἰς Ἀθήνας.

Ἡ Βουλὴ καταγίνεται μὲ νομοσχέδιον εἰσάγον ἐν Ἑλλάδι τὸ δεκαδικὸν σύστημα. Ἕτερον νομοσχέδιον προνοεῖ περὶ διαθέσεως 20 ἑκατομμυρίων δραχμῶν πρὸς παλινόστησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Θρᾴκης καὶ 10 ἑκατ. διὰ τοὺς ἐνδεεῖς πρόσφυγας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Ἀθῆναι, 12 Σεπτεβρίου.—Τὸ «Ἔθνος» πληροφορεῖται ὅτι αἱ ὠμότητες αἱ διαπραχθεῖσαι ὑπὸ τῶν Κεμαλιστῶν ἐν Πόντῳ καὶ ἀλλαχοῦ ἐπέσπασαν τὴν προσοχὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, αἵτινες μελετῶσι τὴν ἵδρυσιν αὐτονόμου Κράτους τοῦ Πόντου, καὶ οὗτινος ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ Τουρκία ἤθελε φανῇ ἀνίκανος νὰ ἐκτελέσῃ τὴν συνθήκην, θὰ ἀπετέλει μέρος ἡ Κωνσταντινούπολις μὲ Κυβέρνησιν λαμβανομένην ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος στοιχείου.

Ἡ Ἀποστολὴ τοῦ Πόντου ἀφιχθεῖσα εἰς Ἀθήνας, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς καθὼς καὶ ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῶν Βοηθειῶν καὶ ἐξέθηκε τὰ δεινοπαθήματα τοῦ λαοῦ τοῦ Πόντου ζητήσασα ταχεῖαν ἐνέργειαν ὅπως σωθῇ τὸ σημαντικὸν τοῦτο μέρος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Αἱ παραστάσεις της ἠκούσθησαν μετ' εὐμενείας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις διεβεβαίωσεν ὅτι δὲν παύει ἀσχολουμένη διὰ τὴν τύχην τοῦ Πόντου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ.

Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτρια
ΜΑΡΙΤΣΑ Ε. ΠΕΤΡΙΔΟΥ